

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Bizonyosság és kétség a bérfejlesztésben

Szakszervezetünk az 1989. évi bérghazdálkodást az év eleji bérfejlesztés végrehajtásával nem tekintette lezártnak. A postai éves tervjavaslat és bérfejlesztés tárgyalása során egyértelműen megfogalmazódott az a szakszervezeti igény — amelyet a posta szakmai vezetői is elfogadtak —, hogy a posta a bérszabályozás adta lehetőséget maximális mértékben használja ki. Ez azt jelenti, hogy a bérnek teljesítménnyel lefedett minden forintját fizessük ki. Ily módon érhető el, hogy közelíthető csak azon célunk, hogy a postás dolgozók reálbére ez évben ne, illetve a lehető legkisebb mértékben csökkenjen.

Előterjesztés?

A posta első félévi gazdasági eredménye biztató volt. Szakszervezetünk ennek alapján felkérte a Magyar Posta vezetőit, hogy a tényleges teljesítmények ismeretében tűzzük napirendre a bérfejlesztési lehetőséget újabb megítélését, s első sorban a postai belső bérszabályozás szigorának enyhítését. Ilyen előzmény után tárgyalta szakszervezetünk elnöksége október 27-i ülésén az 1989. évi évközi bérintézkedésre vonatkozó javaslatát.

A Magyar Posta Központja által letett javaslat jelentősen elmaradt a jogosan várttól. Adat- és információszegénysége szinte súrolta a tárgyalhatóság határát. Az elnökséget azonban első sorban az vezérelte, hogy a feltétlenül szükséges bérintézkedések — amelyek a postaszervek bérghazdálkodási szabadságát szélesítik — lehe-

tővé váljanak. A feltétlenül szükséges intézkedések bér-szükségletét a következő két forrás szolgáltatja:

— az egyik: a júliusban megjelent bérszabályozást érintő rendelkezés a tervhez képest további 0,43 százalékos bérfejlesztést tesz lehetővé,

— a másik: a középfokú postaszervek a relatív bérszabályozási lehetőségeikből mintegy 0,55 százalékot nem tudnak elnyerni.

E két tényezőtől adódó forrás lefedi a következő szükség-intézkedések bérigényét.

Részmunkaidősök

A postai belső bérszabályozási mechanizmus is a létszám ésszerű felhasználására ösztönzi a postaszerveket. Ezért — első sorban a postaforgalom területén — gyakori a teljesítménnyel le nem fedett munkaidő csökkentése, vagyis a teljes munkaidő helyett részmunkaidőben való foglalkoztatás. A postaszervek ezt az ésszerű lépést úgy tehetik meg többetér felhasználása nélkül, ha kevesebb nyugdíjast, alkalmi munkást, vagy mellék-, illetve másodállású dolgozót foglalkoztatnak. Ez azonban véges, illetve ennek is van ésszerű határa. Így egyre fokozottabban jelentkezett az az igény, hogy a részmunkaidős dolgozók bértömegének bázisát központilag emeljék.

Ezen igény jogosságát erősíti az, hogy több olyan központi intézkedés történt, amely e réteg bérét automatikusan emeli. Ilyen például a múlt év október 1-jével végrehajtott alapbér-emelés áthúzó hatása; az ez

év január 1-jével adott kötelező béremelés; a pénzkezelési pótlék hírlapkézbesítőkre történő kiterjesztése stb.

Az elnökség messzemenően egyetértett azzal, hogy az egyéb béreken belül a részmunkaidőben foglalkoztatottak bázisbértömegét 10 százalékkal emeljük meg. Ennek postaszintű többszörítéssel történő lezárását követően véglegesíthető.

Nemzetközi kezelők, pedagógusok

E bérintézkedésen túl két olyan probléma megoldásával értett egyet az elnökség, amely postaszinten csekély berkihatású ugyan, de az érintett postaszerveknél jelentős feszültség forrása. Így: a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságánál a nemzetközi távbeszélő kapcsoló kezelők létszámhiányának csökkentése végett az alapszervek intenzívebb emelésével, valamint a népgazdasági intézkedéssel összhangban a POKI és a Szociális Hivatal pedagógus bérrendszerben foglalkoztatott dolgozóinak béremelésével.

További lehetőség?

A kérdés feltevésével jelen pillanatban bezárult a kör. Az előterjesztés szerint: „további bérfelhasználási lehetőséget jelenthet postaszinten a hozzáadott érték mutató tervezettnél nagyobb növekedése. Jelenleg a hozzáadott érték mutató vár-

XXXIV. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1989. NOVEMBER

ÁRA: 3 FORINT

A miniszterelnök válasza elnökségünk nyílt levelére

Tisztelt Elvtársak!

A kormány szükségesnek tartja a postai és távközlési tevékenységek fejlődését, és ezért arra törekszik, hogy az e fejlődés útjában álló akadályokat lebontsa, sőt a fejlődést a lehetőségekhez képest aktívan elősegítse. Ezt a célt szolgálják az új Postatörvény előkészületei, a 10 éves távközlésfejlesztési program feldolgozására vonatkozó munkálatok és az e tevékenységeket végzők számára megfelelő mozgásteret biztosító új szervezeti formák kialakítása.

Egyetértek azzal, hogy az új szervezeteknek működőképessé kell lenniük és fejlődési lehetőségeiket biztosítani kell. A postai és távközlési tevékenységekre, azok fejlődésére a társadalomnak, a megújuló gazdaságnak szüksége van.

A kormány azonban felismerte, hogy az eddig alkalmazott közvetlen állami eszközrendszer korlátozott lehetőségei és hatékonysága mellett, a jogi és szervezeti kötöttségek körülményei között nincs realitása a hírközlés felzárkóztatásának. Ezért nagyobb teret kell adni első sorban a távközlésben a piaci viszonyok érvényesítésének, a versenyérdekeltség, a vállalkozási szemlélet erősödésének. Ugyanakkor magam is fontosnak tartom a versenysemleges piacszabályozást, és azt, hogy ne kerüljön sor a piac olyan felosztására, amelyben egyesek számára csak a nagy nyereség elérésére nyílik lehetőség, míg mások számára csak a kötöttségek jelennek meg.

A postaszolgáltatás területén a piaci mechanizmusok érvényesülése mellett szükség van megfelelő tarifapolitikai mechanizmusra, az árformák fejlesztésére, közszolgáltatási típusú kedvezmények biztosítására, bizonyos állami szerepvállalás fenntartására.

Kétségtelen, hogy a hírközlési ágazat kereseti helyzetét a különböző vizsgálatok az átlagosnál kedvezőtlenebbnek minősítették. A legutóbbi — 1986. évi — megfelelő részletességű összehasonlítás adatai is mutatták a lemaradást, és bár azóta több intézkedés (1988-ban 5 százalékos központi bérpolitikai intézkedés, 1988. évi bezárólag a bérszabályozás keretében évről évre kedvezményesen elszámolható volt a munkaerő összetételében bekövetkező változás többletbér szükséglete), mégis elismerhető, hogy fennáll a postások bérleamaradása.

A posta azonban vállalati rendszerben gazdálkodó szervezet, ahol a bérek emelésének adóterhei 1989-től a liberalizált bérmechanizmusban mérsékeltek. Így a bérek emelésének a korlátait a vállalat költségviselő képessége és nyereségszíntje jelenti. Ilyen körülmények között központi bérpolitikai intézkedésnek nincs létjogosultsága, mivel az semmiképpen sem terjedhet ki a bérnövelés költségvonzatainak állami támogatásból történő fedezésére. Amennyiben a bérek növeléséhez kapcsolódó, ma még meglevő adóteher alóli mentességre vonatkozik a bérpolitikai igény, az ilyen jellegű kezdeményezéseket az Országos Érdekegyeztető Tanács megalakulása óta ezen fórum elé kell terjeszteni.

A kormány egy éve hozott döntése szerint a követő bérautomatizmus kizárólag költségvetésből gazdálkodó intézményeknél alkalmazható, mivel ezeken a területeken a bérek növelését meghatározza az állami támogatások mértéke, így a vállalati szférában megvalósuló többletbérkiáramlás pótlólagos forrásokat igényel.

A vállalatoknál, így a közszolgáltatás területén is, a bérnövelések fedezetét vállalati eszközökkel kell előteremteni, tehát a követő bérautomatizmus intézményes kiterjesztésére nincs lehetőség.

Szükség van azonban arra, hogy — ahol az inflációs hatások kivédhetetlenek, ahol emiatt a szolgáltatások értékvesztő módon szorulnak vissza, ahol ez már a gazdaság, a társadalom működési zavarait jelentheti — az állam megfelelő ár- és intervenciósi politikát alkalmazzon. Meggyőződésem szerint ez azonban csak akkor hatásos, ha párosul az ésszerű szolgáltatásszervezéssel, a hatékony vállalati szintű foglalkoztatással, a kedvezőtlen hatásokat öntevékeny módon is kivédeni akaró kollektív munkájával. Levelükben ezt a felfogást is érkezem, és ez feljogosít arra, hogy bizakodjak a postai és távközlési szolgáltatások fejlődésében, amely nemcsak az egyre nagyobb értéket jelentő munkahelyeket, hanem a megfelelő jövedelmeket is biztosítja.

Üdvözlettel:

Németh Miklós

Üdülési lehetőségek és gondok

A jövő évre szóló SZOT-beutalójegyeket október elején megkaptuk az Üdülési Főigazgatóságtól. Az 1990. évi SZOT üdülési keretszám az alábbiak szerint alakult: a taglétszám alapján 3991 — a kereten felüli kötelezettség címén pedig 6876 főre (közös üdülőépítések után járó keret) kaptunk beutalójegyet.

A SZOT-üdülők működésének és üzemeltetésének pénzügyi feltétele az alábbi forrásokból áll össze: egyrészt az állami költségterítések, másrészt a férőhely-értékesítésből befolyó forgalmi bevételből, valamint a beutaltak térítési díjaiból.

Beutalók — több mint másfélszeres áron?

A SZOT Elnöksége a térítési díjak emelését határozta el. Ennek okát a jövő évben várható

áremelkedésekkel, ezzel együtt a működési költségek emelkedésével indokolták. Így a térítési díjak átlag fejenként napi 30 forinttal emelkednének. A jövő évi beutalójegyeken már ezeket a térítési díjakat tüntették fel. Ez a tervezett térítésszám-emelkedés azonban csak akkor elegendő az üzemeltetési többletköltségek fedezésére, ha a kormány az általa eddig nyújtott üdültetési költségterítést (ami jelenleg évi 900 millió forint) reálértékben megadja, vagyis a költségvetés több mint 1 milliárd forintot ad jövőre. Mint ismeretes, a SZOT-kormány találkozó első fordulójában (október 23-án) nem született megállapodás a két fél között, vagyis a kormány visszautasította a magatartást tanúsított. Ezzel lehetetlen helyzetbe kerülne a kedvezményes szakszervezeti üdültetés, mert a költségterítés befagyasztása esetén további, immáron összesen 60 százalékkal kellene növelni a beutalójegyek térítési díját. Ez a térítési díj a mai életkörülmények között meghaladja a bérből és fizetés-

ből, valamint a nyugdíjból élők döntő többségének anyagi lehetőségét. Így a legrosszabb körülmények között élők, a legrászorultabbak nem tudnak üdülni. Példaként ismertetjük egy kétyermekes család beutalójegytérítési díjának alakulását földényi, balatoni, I. A. osztályú üdülő esetén. A jelenlegi térítési díj 5600 forint. A tervezett térítési díj esetén 7000, az állami költségterítés reálértékének megőrzése nélkül pedig 8680 forintba kerülne a 2/2-es beutalójegy jövőre.

A szakszervezeti mozgalom, a tagság nem nyugszik bele a térítési díjak ilyen mérvű emelésébe. A tagság körében kialakult vélemény alapján, a SZOT-kormány találkozó második fordulójában tovább kell harcolni a SZOT-üdültetésnél a költségterítés reálértékének megőrzéséért. Nem tudjuk elfogadni ugyanis a kormány részéről azt az érvet, hogy „teremtse meg a szakszervezet a forrásokat a tagdíjbevételekből.”

Szakszervezetünk elnöksége megvizsgáltatta, mennyibe ke-

rülne ez az átvállalás a postásoknál. A számítások szerint ez mintegy 6,2 millió forintot igényelne. Megállapította az elnökség, hogy ekkora összeg átvállalására sem a központ, sem az alapszervezetek nem tudnak vállalkozni. Addig azonban, amíg a térítési díj körüli vita nem kerül nyugvópontra, a SZOT-beutalójegyeket nem tudjuk továbbítani a szakszervezeti szervek részére. A jövő évi beutalások viszont már januárban indulnak, ezért mindenképpen sürgősen kell intézkedni, hiszen a beutalójegyek többsége a télen is keresett, gyógyvízhez szóló, illetve gyógyvidéki beutaló.

A beutalójegyek kiosztásában, kezelésében változás lesz jövőre, amelynek lényege, hogy az ágazati szakszervezeti központok a beutalójegy érvényessége előtt 6 héttel visszaadhatják mindazokat a beutalójegyeket, amelyekre a tagság nem tartott igényt. Az Üdülési Fő-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Üdülési lehetőségek és gondok

(Folytatás az 1. oldalról.)

igazgatóság pedig gondoskodik a jegyek újraelosztásáról.

Ez a lehetőség az alapszervezetek régen hangoztatott igénye. Többször kifogásolták, hogy miért kell az alapszervezetnek kifizetnie saját költségvetéséből olyan üdülőjegyeket, amelyeket minden próbálkozás ellenére sem tudtak elhelyezni. A lehetőség együtt azonban nő a szakszervezeti szervek felelőssége is. Ez a felelősség egyrészt a tagság irányából jelentkezik, hogy a beutalójegyeket valóban nyilvánosan hirdessék meg, másrészt a 6 hetes határidőre már a SZOT Üdülési Főigazgatóságánál kell a beutalójegynek lennie, tehát az alapszervezeteknek ennél korábban kell a jegyet visszaküldeniük.

Mindezek figyelembevételével elnökségünk úgy határozott, hogy az I. negyedévi jegyekről — amelyek 6 turnust értenek — csak egy listát adunk ki a tszb-k és az elnökséghez tartozó alapszervezet részére, amiből felkínálják az üdülési lehetőséget a tagságnak. (Reméljük, addig a térítési díj mértéke is tisztázódik.) A beutalójegyet pedig csak igénybevétel esetén továbbítjuk a szakszervezeti szervezetnek. Így biztosítható a rövid lejáratú jegyeknél a 6 hetes visszaküldési határidő. Az év további részében már a tszb-knek, szb-knek kell megoldaniuk a fel nem használt jegyek határidőre való visszaküldését.

Az elnökség úgy határozott, hogy a jelenleg érvényben lévő SZOT és vállalati üdültetési

szabályzatunkat át kell tekinteni és a szükséges módosításokat el kell végezni.

Mi lesz a vállalati üdültetéssel?

A posta vállalati üdültetési rendszere — a Magyar Posta átszervezésével összefüggésben — változások előtt áll. Az üdültetés és más szociális juttatások vonatkozásában azonban egyetértés alakult ki a posta vezetői és szakszervezetünk között abban, hogy a postás dolgozók és nyugdíjasaink ellátásában kiszalépni nem szabad. Az új szervezetben is minden postás számára meg kell tartani eddigi vívmányainkat és az esélyegyenlőséget. A belső munkála-

tok már folynak, a jövő évi tervezés folyamatban van, ezzel együtt azonban az élet megy tovább, a szociális ellátást folyamatosan kell nyújtani a dolgozók számára. A posta illetékeseivel való egyeztetés után az elnökség úgy határozott, hogy az I. negyedévre szóló vállalati beutalójegyeket ki kell adni a tszb-k és az szb-k részére. Így a debreceni és a mátraházi postás üdülőkbe, valamint a gyulai és a harkányfürdői bérleményekbe az I. negyedévre szóló beutalójegyeket hamarosan megkapják a szakszervezeti szervek.

A SZOT és a vállalati üdültetés feltételeinek változásáról, a végleges kialakításról szintén tájékoztatjuk lapunk olvasóit.

Németh Istvánné

Tempora mutantur...

... azaz változnak az idők, és mi változunk bennük — jutott eszembe a latinul és magyarul egyaránt jól ismert mondás, amikor egy, a fülemnek meglehetősen idegenül hangzó intézkedésről szereztem tudomást.

Szóval változunk, változtunk az időkben, csak az a kérdés, vajon előnyünkre történt-e ez. Mert az idők változtak — ez természetes; még itt, hazánkban is jelentős technikai haladásnak vagyunk tanúi. Helyesen élünk-e ezzel a fejlődéssel, vagy csak rosszul értelmezve a komfortját hasznosítottuk, sok tekintetben elkényelmesedve, tehát magunk, egészségünk ellen fordítva? Lehet, hogy az idők jó irányú változásában mi magunk ellentétesen változtunk.

jét, a kézbesítők körében is elharapódzik a munkaerő-vándorlás.

Csakugyan... Már nem is tudom, ki kézbesít azon a környéken, amelyiken lakom. Meg nem tudnám mondani, mikor talákoztam vele. Avagy találkozunk-e már egyáltalában? Időről időre ugyanis más időpontban, még azt is mondhatnám, napszakban bukkanak rá a levélszekrényemben a kézbesített levelekre, gyakran a könyvelt küldemények érkezéséről szóló értesítőre, nem is mindig hazatérve, néha otthonról távozóban... Nagyon megváltoztak az idők... Már nem nevezhetem családtagnak, bizalmasomnak a küldeményeim hozó, nálam bizonyára jóval fiatalabb „postás bácsit”.

De vajon abból adódik-e a gyakori személycsere, hogy körzetünk kézbesítője nyugdíjba ment, vagy talán a postánál jobban fizető gazdához szegődött, netán valamilyen okból helyettesíteni kell őt? Sajnos, az eddig szokatlan tapasztalatnak egyéb magyarázata is van: az a bizonyos intézkedés, amely postásfülemnek annyira idegenül hangzott. Vannak ugyanis fővárosi (csak budapesti?) hivatalok, amelyeknél a kézbesítőt nem hagyják meg hosszabb ideig egyetlen járásban. Azaz: hogy a járások határait is időről időre módosítják, ezenfelül a kézbesítőt is szándékosan más-más körzetekbe osztják be.

Mindezt az idők változása, a város terjeszkedése vagy a már kényszerűen tudomásul vett munkaerő-vándorlás teszi szükségessé? Ez is, de nem elsősorban. Akik illetéknéppén intézkedtek — akár csak a takarékszolgálatot ellátók cseréltetésével —, a visszaélések lehetőségét akarják kiküszöbölni. Az egyre gyakoribb szabálytalanságokat, sőt sikkasztásokat, lopásokat emlegetik indokolásul. Szó, ami szó: nagyon megváltoztunk a forgandó időkben, és sajnos, hátrányunkra.

De vajon annyira súlyos a helyzet, hogy a szépen hangzó régi igazságokat feladva lehesen csak rendet teremteni? A megtévedt szaktársak végeredményben csak egy jelenléteken csoportot képezhetnek a becsületes postások nagy többsége mellett. Igaz, így is óriási anyagi és mérhetetlen erkölcsi kárt okozhatnak a már amúgy is tekintélyét veszített intézménynek és képviselőinek. De akárhogy is nézzük, mégis csak a jól dolgozó postások iszszák a vétkes társaik miatt hozott rendszabályok keserű levét, akadályoztatván az egyszerű munkában.

Mit kellene azonban tenni ahhoz, hogy mások hibája miatt ne a rendes emberek húzzák a rövidebbet? A rendszeres ellenőrzés mint módszer, úgy látszik, jobban bevált. Akinek tisztá a lelkiismerete, állja a próbát. Akit azonban nem őszinte szándék vezet, az előbb-utóbb rajtaveszt, vagy idejében meggondolja magát. De a közösség is ügyelhet a becsületére, és kivetheti magából az oda nem valót.

Annyit beszéltünk eddig nevelésről, közben belesüllyedtünk a felelőtlenség, az erkölcsi nincstelenség iszapjába. Vessük végül szemünknek a most is változó idők, és utánuk iramodva próbálunk kikászálódni ebből a pocsolýából! Pálfordulásunk hozzájárulhat kedvező megítélésünkhöz, a posta és a postások egykori társadalmi rangjának visszaszerzéséhez. Ha a postások közösséghez tartozás újból biztosítéka lesz a feddhetetlenségnek, nem lesz szükség a tisztességes többséget igazságtalanul sújtó rendelkezésekre.

Benda István

Értékes tapasztalatok Portugáliában

A Portugál Postások és Távközlési Dolgozók Szakszervezete Szövetségének meghívására október közepén a Postások Szakszervezetének delegációja 4 napos látogatást tett Portugáliában. A *Gricserné Heszky Enikő* főtákar által vezetett delegációnak kinntartózkodása során lehetőség nyílt mind a szakszervezeti munkával, mind a postás dolgozók élet- és munkakörülményeivel megismerkedni.

A sokoldalú program keretében megismerkedtünk a lisszaboni postakombinát (képünkön) tevékenységével, amely a nemzetközi levél- és csomagfeldolgozást, valamint Lisszabon egyes körzeteibe a küldemények feldolgozását, kézbesítést végzi. A külsőre is modern épület a nyolcvanas évek elején épült. A levélfeldolgozás a „mi” Toshibánkon történik, de egy munkafázissal többet végez. A hatalmas propaganda ellenére is csak a küldeményeknek maximum 20 százalékán szerepel az irányítószám. Ezért valamilyen küldeményt cím alapján kódolnak, s csak utána irányítják, dolgozzák fel.

A delegáció megtekintette a lisszaboni Távbeszélő és Táviró

Központot, melynek technikája igen heterogén. Ma is üzemelnek a 40 éves beépített berendezések. Látható a legmodernebb távközlési berendezésekre való áttérés is. A digitális technika itt is megjelent.

Delegációnk vidéki útja során Setubálban a legmodernebb telefonközponttal is megismerkedhettünk. A vendéglátók hangsúlyozták, hogy bár külföldi technikák bevezetéséről van szó, a hazai ipar megfelelő bázisait is ki kell azonban építeni.

A delegáció kinntartózkodásának utolsó napján a Portugál Rádió Marconi Vállalat vendégeként megtekintette a legmodernebb eszközökkel ellátott központjukat, mely ellátja az egész ország külső hírközlési kapcsolatait rádió, műholdak és természetesen tengeri kábelek révén. A vállalatnak a magyar postásokkal is kapcsolata van, adatátviteli berendezések gyártása és szállítása révén.

A posta, a távközlés dinamikusabb fejlesztés előtt áll, amelyben az államon, a hazai tőkén kívül külföldi tőke is részt vállal. Az új technika folyamatos elterjedése mellett a postásoknak számolni-

uk kell azzal is, hogy a kormányának a nyár közepén született döntése alapján a posta és a távközlés különválnak.

A tárgyalások során megismerkedhettünk a szakszervezeti szövetség gyakorlati tevékenységével, a bennünket és őket kölcsönösen érdeklő témákkal is. A szövetség 4 tagszakszervezetet foglal magában, a klasszikus posta és a távközlés dolgozóin kívül a Marconi Rádió Vállalat és a portugál RTV dolgozóit tömöríti. Mintegy 30 ezer szakszervezeti tagot számlálnak. A Portugál Általános Munkásszövetség (Intersindical) tagjának vallja magát, mely szervezet saját meghatározása szerint független, osztályharcos tömegszervezet.

A foglalkoztatáspolitikai kapcsán említésre méltó, hogy a postások kollektív szerződésében rögzítették, hogy korszerűsítés, átszervezés esetén sem bocsátható el a dolgozó. Az új technikák beáramlása munkaerő-felesleget idéz elő. Az áttérést gond nélkül szeretnék megoldani. Vannak elképzeléseik, így többek között fokozatos képzés, átképzés révén, de az új felvetélt dolgozóknál szerződési kritérium az új techni-

ka elsajátítása. Végül esetben más postai területre is irányíthatják a feleslegessé vált munkaerőt.

A postai kollektív szerződést minden év szeptember 1-jén kötik meg a munkáltatóval. Ebben az esztendőben 11 százalékos bérfelzárkózást irányoztak elő (a hivatatos infláció 10,5 százalékos). A munkáltató kezdetben nem akarta a kérést teljesíteni, ezért a szerződés megkötése előtt 3 napos sztrájkot terveztek. A bér-emelést végül is megkapták a postások. (A sztrájk ideje alatt is el kell látni az alapszolgáltatásokat, de hogy mi tartozik ide, azt a szakszervezet határozza meg.)

Az évi szabadság 22 nap, melyet május-október hónapban a dolgozók egymás között ütemezve, rotációs alapon vesznek ki. Szabadság idejére külön fizetés illeti meg őket. Mint mondták, sajnos, üdülőhálózattal nem rendelkeznek, pedig sok postásnak Portugália déli része megfizethetetlen.

Végezetül meg kell említeni a portugál emberek közvetlenségét, nyíltságát, s azt az érdeklődést, amely országunk iránt mindenütt megnyilvánult.

S. Sz.

Japán és szovjet delegáció Magyarországon

Október 23-25. között az Union Tours utazási iroda szervezésében hazánkba látogatott a japán DENTSU postás szakszervezeti szövetség 14 fős delegációja. A japán kollégák a rövid idő ellenére a budapesti városnézés, a kulturális programok mellett szakmai programot is kértek.

24-én délelőtt a távközlési dolgozókból, szakszervezeti tisztviselőkből álló delegáció ellátogatott a Postások Szakszervezetének székházába. Itt *Péntek Petronella* kv-titkár adott tájékoztatást a hazánkban zajló folyamatokról, a postáról és a szakszervezet munkájáról, feladatairól. A tájékoztatást, valamint a Magyarországgal kapcsolatos ismereteik, benyomásaik alapján a csoportot különösen érdekelte hazánk politikai

helyzete, a posta szétválásával kapcsolatos szakszervezeti feladatok, a távközlés korszerűsítésével felszabaduló dolgozók elhelyezkedési lehetőségei.

A tájékoztatót követően a csoport ellátogatott a Krisztina Távbeszélő Üzembe, ahol megismerkedett az üzem munkájával, technikai berendezéseivel.

A szakmai program befejeztével a japán kollégák szeretettel búcsúztak és köszönték meg a szíves fogadtatást. Búcsúzóul elmondták, hogy a legközelebbi európai utazásuk alkalmával is felkeresik Magyarországot, hiszen egész Japánban nagy kíváncsisággal és rokonszenvvel kísérik a nálunk zajló eseményeket.

— b.m. —

Öt napot töltött hazánkban a Szovjet Postások Szakszervezetének kétfős delegációja, *Irina Zseltova* elnök és *Nyina Zsilnyinszkaja*, a krasznodári szakszervezeti bizottság elnöke.

A Szovjetunióban és Magyarországon is gyors változások voltak a politikai és társadalmi életben az elmúlt néhány évben. Mindez érezteti hatását a szakszervezetek munkájában is. A tagság egyre erőteljesebb érdekvédelmet követel.

Mint azt Zseltova elnökszónya elmondta, tapasztalat-szerzés céljából érkeztek a Postások Szakszervezetéhez, mert Magyarországon bizonyos szempontból előbbre járnak a szakszervezetek megújításában, mint nálunk. Különös érdeklődést mutattak a szövetségi rendszer iránt. Gondolkodnak

azon, hogy náluk is szövetségi alapon szerveződjenek újjá a szakszervezetek.

A területi szakszervezeti bizottságok munkájával a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon ismerkedtek a delegáció tagjai. A delegációt fogadta *Nagy Sándor*, a SZOT főtákarja is.

Titkárságunk két alkalommal folytatott megbeszélést a szovjet kollégákkal. Itt egymás kölcsönös tájékoztatásán túl szó volt szakszervezetünk alapszabály-tervezetéről, a választási előkészületekről, valamint a posta várható átszervezéséről. A zárómegbeszélésen a vendégek elmondták, hogy nagyon hasznos volt számukra a magyarországi helyzet tanulmányozása.

T.S.

Az üdültetési koncepció vitája

A SZOT Titkárság és Elnökség II. félévi munkaprogramjában szerepel az üdültetési koncepció tagsági vitájának tapasztalatairól szóló összegzés. Ehhez az ágazati szakszervezetek tagságának véleményét kérték. A posta területén az üdülési koncepció társadalmi vitáját döntően szeptemberben folytatták le a szakszervezeti szervek.

A tagság körében döntő egyetértés volt abban, hogy:

- a kedvezményes üdülési intézményrendszert fenn kell tartani,
- az elosztás rendszerét ne adja fel a szakszervezet,
- az üdülést igénybe vevők erőteljesebben kötődjenek a szakszervezeti tagsághoz, az üdülési tagság szerzett jognak tekinti,
- a kedvezményes üdültetés a szakszervezeti mozgalom nagy jelentőségű szociális vívmánya, ezért a tagság érdeklődése és igénye fokozott e témával kapcsolatban,
- növeljük az esélyegyenlőséget az üdülési lehetőségeknél,
- a postai pénzből épített SZOT—postás üdülők ne legyenek központi elosztásúak, azok a jövőben tartsák meg és erősítsék postai jellegüket. Kapja azokat vissza az ágazati szakszervezet, és önállóan szerveződjön a postás dolgozók üdültetése.

A jelenlegi vitára bocsátott üdülési koncepciótervezetet a tagság nem fogadta el. Ennek okait a következőkben jelölték meg.:

- a koncepciót nem tartják eléggé kidolgozottnak ahhoz, hogy alkalmas legyen a társadalmi vitára, nehezen érthető, nem tartalmaz konkrét elképzeléseket;

- a kiadott anyag nem mutatja be a szakszervezeti üdültetés folyamatát. A koncepció központi célja, hogy a SZOT-üdültetés pénzügyi helyzetét „rendbe tegye”. Ennek pedig az a következménye, hogy az alapszervezetek és a beutalt dolgozók bizonytalansága nő;

- a tagság visszalépésnek tekinti, hogy az 1980-as évek közepétől jelentősen csökkent az üdültetésben részesülők száma. Ez elgondolkodtató, ugyanis ágazati szakszervezeti és vállalati összefogással új üdülők épültek. Csak postai kooperációval sokszáz új férőhely létesült, többszáz millió forintot költségen. Nem szól a koncepció arról, hogy a szerződésben foglaltak miként teljesülnek az új rendszerben;

- a tervezet szerint az üdültetés gondjai csak szociálpolitikai, költségvetési, valamint tervezett bér- és árreformmal összehangolva rendezhetők. Általános vélemény, hogy ez helytálló megállapítás, de ugyanakkor felvetődött az, hogy hogyan lehet alapozni a még nem létező intézkedésekre. Gyökeres változtatást csak a fenti intézkedéseket követően lehet végrehajtani.

A létesítmények működtetésének korszerűsítése

A SZOT-üdülőhálózat vállalkozói szervezeté, illetve részvénytársasággá való szervezése nem egyértelműen világos. A tagság-nak az a véleménye, ha ezáltal bővülne az üdülési lehetőség, javulna a minőség, és a beutaltak térítési díja nem növekedik az inflációval arányosan, akkor lehetne támogatni. Erre azonban semmi garancia nincs.

A létrehozandó üdülési vállalatnak — a tervezet szerint — a turisztikai piacba illeszkedve kell működnie, a törvény által garantált adókedvezmény formájában nyújtott állami támogatással. Az eddigi állami költségterítés tehát fokozatosan csökkentendő adókedvezményé alakulva át.

A részvénytársasági forma lehetővé teszi más üzemeltetők üdülőinek apport vagyonkénti átvételét. A tagság kifejezte azt az akaratát, hogy vállalati kezelésű postásüdülőket ne kapcsoljanak be az új rendszerű SZOT üdülési

részvénytársaságba, azok maradjanak továbbra is postai működésben.

A szociálturizmus szervezése

A létrehozandó nyereségérdekeltségű vállalat, a Szociálturisztikai Utazási Iroda látná el a turizmus szervezését. Az új rendszer a szakszervezetektől a megszokott jegyelosztási mechanizmustól eltérő gyakorlatot kíván. Az üdülői férőhelyeket — amelybe a fizető-vendég-szolgálati férőhelyek és a kempingek is bekapcsolhatók — a szakszervezeti központok és az alapszervezetek, valamint az egyén is igényelheti az irodától.

Az üdültetési koncepció azt ígéri, hogy az új rendszerrel nő a szakszervezeti üdülésben résztvevők száma. A tagság ezt kétségekkel, gyanakodva fogadja, hogyan üdülhetnének közülük többen, ha üdülőinket a szakszervezeti tagságon kívül külföldi résztvevőkkel is meg kell osztani?

A támogatásra fordítható összegek forrásai és elosztásuk az új rendszerben

A koncepcióban felvázolt források meglete meghatározó a rendszer működése szempontjából. A gondok és kétségek is itt tornyosulnak.

A tervezet szerint a jelenlegi állami költségterítést (900 millió forint) felváltó adókedvezmény közvetett állami támogatásként jelenne meg. A kormány már ígért monddott erre, vagy ez is csak az elképzelés szintjén áll? A dolgozók nem látják a biztosítékot arra, hogy az állami támogatás törvényben garantált adókedvezményé alakul át.

Új elem a szakszervezeti üdültetési koncepcióban, hogy a központi támogatást, a szakszervezeti tagok által a befolyt tagdíjból odaítélt összeg erejéig kellene kiegészíteni az alapszervezetnek. A társadalmi vita során erőteljesen merült fel, hogy az alapszervezeti tagdíjbevétele felhasználási terhei egyre gyarapodnak. A szakszervezeti szervek ma nincsenek olyan anyagi helyzetben, hogy érzékelhető támogatást tudjanak nyújtani az üdülési csekkhez a tagdíjából.

A munkáltatói hozzájárulás szintén új elem a szakszervezeti üdültetés támogatási formái között. Kérdéses, hogy ilyen nehéz gazdasági helyzetben lehet-e ezzel a lehetőséggel reálisan számolni? A munkáltatói hozzájárulás nemcsak a szakszervezeti alapszervek érdekérvényesítési tevékenységétől függ, hanem a vállalat gazdasági pozíciójától is. Ami az egyének hozzájárulását illeti az üdültetéshez, itt megint az egyén anyagi helyzete a döntő. Ha az 5000 forintos üdülési csekkhez a rászoruló a különböző támogatásokat nem kapják meg, olyan hátrányos helyzetbe kerülhetnek, hogy nem lesznek képesek az üdülést igénybe venni.

A tervezet szerint, az összes támogatási formát megjelenítő üdülési csekket vásárolhatnak az üdülni szándékozók az alapszervezetnél. Ez a csekk nem meghatározott időre és helyre szóló beutaló, hanem pénzintézet által utaltvány. A központi, SZOT-kedvezmény — a terv szerint — az 5000 forintos csekkből 1000 forint lenne, és alanyagi jogon egységesen járna. Hogy tud a mozgalom a több mint 4 millió tag követelésének eleget tenni?

Összegezve: a tagság nem támogatja és nem fogadja el a SZOT-üdültetési koncepciót. Ugyanakkor felhívja a SZOT figyelmét arra, hogy mindent kövessen el a szervezett üdültetés állami költségterítésének realitáson való biztosítására, hogy a kedvezményes üdültetés megmaradjon a tagság számára. Támogatja azt a törekvést, hogy a SZOT-üdültetésnél meg kell változtatni a jelenlegi belső szervezeti és irányítási rendszert, s a jövőben a gazdálkodási alapegység az üdülő legyen.

— n. i. —

MAGYAR POSTA: RT. — KFT. — EGYESÜLET

Nem minden eladó!

Különös kettősség jellemzi manapság gazdasági életünket. Az állam továbbra is — mondhatnánk konokul — tömi a pénzt a gazdaság fekete lyukai-ba, ugyanakkor megpróbálja élenkíteni a vállalkozói szellemet, és vitathatatlanul fontos csatornákat nyit meg a vállalkozás, az újat akarás, a remélt gazdasági csoda számára.

A különösen nehéz helyzetű posta méltóképpen reprezentálja ezt a furcsa helyzetet. Egyrészt jó lenne, ha szolgáltatásai minél több nyereséget hoznának, másrészt nyilvánvaló, hogy a postának mindig is lesznek olyan területei, amelyek soha nem válhatnak nyereségesek. A posta közelgő újbóli, és minden eddiginél nagyobb mértékű átszervezésekor nem árt kihangsúlyozni: a klasszikus postaszolgálat területéről sohasem vonulhat ki az állam, támogatása nélkül nem lesz működőképes a posta, ha önálló gazdálkodású szervezetként fog majdán tovább működni. Tetszik, nem tetszik, csakúgy mint az oktatás, a közkönyvtár, az egészségügy jó része, a posta működtetése is az állam kötelessége.

Vállalkozni tehát valószínűleg lehet és kell is a jövőben. A gomba módra szaporodó vegyes vállalatok, részvénytársaságok, kft.-ék valóságosan is tűzbe-lázba hozták az embereket. Ám az új társasági törvény ma még előre nem látható következményekkel jár a gazdasági életben. Csakúgy, mint másutt, a postán is számos ilyen alakult, és az átszervezés kapcsán fog is még létrejönni nem is egy. Hogy mást ne említsünk, jó néhány középfokú szervezet vezetője kapott a napokban megbízólevelet a posta vezetőjétől, azzal a felkéréssel, hogy dolgozza ki cége egyszemélyes kft.-vé való átalakításának feltételeit (PKI, PÉÜ, PÓTIBER stb.), sőt lesz olyan eddig ugyancsak középfokú postaszerv is, amely a jövőben egyesületként vagy alapítványként működik majd. De szép csendben más jellegű egyesülések is létrejöttek az elmúlt időszakban. Az közismert, hogy a Magyar Posta egyik részvényese a Postabanknak. Ám hogy mi minden van még, arról készítettünk gyors leltárt dr. Valter Ferencel, a távközlés és dr. Kertész Pállal, a postaforgalom első számú vezetőjével.

*

Postás Dolgozó: — *Eladó-e a magyar távközlés? Manapság sok a szóbeszéd arról, hogy ki mindenki akarja megvenni a hazai telefont. Elképzelhető-e, hogy a postai vagyon magánkézbe kerül?*

Dr. Valter Ferenc: Azt nyugodtan állíthatom, hogy nem fogunk olyan helyzetbe kerülni, hogy a távközlés kiszolgáltatottá váljék. Én egy olyan országról tudok, amely teljesen magánkézbe adta a hálózatot, ez Chile volt. Közismert a távoli ország közelmúltjának történelme. Köztudott az is, hogy napjainkban zajlik a 64-es Postatörvény korszerűsítése. Ebben sem javasolják a tulajdonarány szabadba tételét, vagyis az új törvény is védeni akarja az állami (postai) többséget.

P. D.: *Mégis milyen arányú lesz a külföldi tőke az új, önálló távközlés területén, van-e elképzelés arra, hogy milyen lesz a tulajdonarány?*

V. F.: Számításaink szerint az elképzelt 10 éves gyorsított ütemű távközlésfejlesztési program sikeres végrehajtásához 35-40 százalékos idegen tőke szükséges. Ebből 15 százalék lenne a világbanki és egyéb hitel, a többi 25 százalék pedig a működőtőke.

P. D.: *Ez forintban, illetve dollárban mennyit tesz ki?*

V. F.: A 10 éves program 370 milliárd forintba kerül (ez kb. 6 milliárd dollár), ha a kormány

jóváhagyja a távközlés gyorsított fejlesztési programját. Ebből 75 milliárd forintnyi lesz a dollárimport, amelynek fedezetét hitel- és működőtőke biztosíthatja.

P. D.: *Akkor tehát nem igaz az, hogy a Bond cég megveszi a posta tulajdonának 50 százalékát?*

V. F.: A sajtóban erről megjelent híradások nem voltak korrektek. A posta vezetése erről nem tárgyalt a Bond képviselőivel. Sokkal inkább olyan partnereket keresünk, akik maguk is üzemeltetők, tehát ilyen téren is van bőséges tapasztalatuk. A Bond nem ilyen. Ezenkívül az is kívánatos volna, hogy az idegen tőkének legyen türelme az első években keletkező nyereséget visszaforgatni a fejlesztésbe.

P. D.: *Elképzelhető az egyáltalán, hogy valaki dollárt fektet be a magyar távközlésbe, és megelégszik a forintnyereséggel?*

V. F.: Ez természetesen az egyik legfontosabb kérdés. A távközlés fejlesztése ugyanis egy olyan hosszabb folyamat, amely viszonylag kockázatmentesen hoz nyereséget, de a megtérülés nem azonnali. Ezen túl az is nyilvánvaló, hogy mi a nyereségünket csak forintban tudjuk produkálni. Nos, mostanában olyan sokat hallhatjuk a kormánygarancia kifejezést. A távközlésben ez alatt azt kell értenünk, hogy a majdan létrejövő vegyes vállalatokban a külföldi tőketulajdonos akkor és olyan pénzben kapja vissza az őt megillető részt, amikor és amelyben kívánja.

De az nem történhet meg, hogy azt mondjuk: Uraim itt a magyar távközlés, tessék, vigyék! És olyan sem lesz, hogy idejön három vállalkozó és megcsinálja az egész területet. A mostani hálózat a nemzeti vagyon része, amely nem eladó. A távközlés szakembereinek helyismerete, hozzáértése nélkül pedig nem lehet megoldani a jövő fejlesztését.

P. D.: *Milyen koncepciót képvisel ez a sokat emlegetett fejlesztési program?*

V. F.: Több fontos elvi kérdést is megfogalmaztunk. Például hogyan oldjuk meg először a gazdaság és a vállalkozás távközlési problémáit. Ugyanakkor úgy véljük, hogy az egész társadalomban, és az ország egész területén szükséges a fokozatos fejlesztés. Persze az ország más-más területein nem egyforma a fizetőképes igény, ezért a jól fizető területek fejlesztése az első időkben különösen fontos, hogy gyorsabban jöjjön a profit, amelyet újabb fejlesztésekbe lehet befektetni.

P. D.: *Ezek szerint egyelőre még nincsenek a távközlésben vegyes vállalatok vagy más társulási formák?*

V. F.: Csak arról tudok beszámolni, amely ismert a szervezési elképzelésekből is. Vagyis önálló vállalat lesz a rádiótelefonnak, és alakul, szervezés alatt van az alközponti szolgáltató vállalat is. Az előbbi egy új szervezet lesz, az utóbbinál lényegében egy ma is meglévő tevékenység leválasztása történik meg a többi szolgáltatásról. Viszonylag egyszerű a vagyon, az állóeszköz elhatárolása, és valóban egy önálló szolgáltatás számára teremtünk új perspektívákat.

P. D.: *Más típusú vállalkozásban nem vesz részt a távközlés egyelőre?*

V. F.: „Beszállt” a Magyar Posta termelővállalati tevékenységbe is. Nevezetesen a Kábelművek egyik fejlesztésében veszünk részt 5 százalékos részesedéssel. A cél az, hogy új gyártóssal két év alatt megduplázzák a gyártókapacitást. Azt talán nem kell indokolni, milyen elemi érdekünk fűződik ahhoz, hogy kábelszükségletünk minél nagyobb részét tudjuk forintért beszerezni.

P. D.: *A minden eddigig fe-*

lülmülő, még nem látott méretű és jellegű postai átszervezés idején nemcsak a vagyon kérései vetődnek fel az emberekben — joggal, hanem egzisztenciájuk féltése is felerősödik. Lesz-e elbocsátás?

V. F.: Azt nyugodtan merem állítani — legyen szó bármilyen szervezeti formáról — a távközlés hosszabb távon is munkahelyteremtő tevékenység, a 10 éves program 8000 munkahelybővüléssel számol. Szó sincs tehát elbocsátásról, nem kerülnek ki dolgozók az utcára. Az más kérdés, hogy szakembereink képzettségi jellegén változtatni kell, tehát az átképzés, az új technika oktatása nagyobb szerepet kap.

*

Postás Dolgozó: *A látszólag lassan mozduló távközléshez képest meglehetősen „zajos” élet a vállalkozások területén a másik nagy szolgáltatói ágazatban!*

Dr. Kertész Pál: Valóban a vállalkozásokban élen jár a klasszikus posta. Lényegesen több vegyes vállalatban, egyéb társulásban veszünk részt mint a távközlés.

P. D.: *Mi indokolja ezt a nagy aktivitást?*

K. P.: Több minden is. Az új társasági törvény lehetővé tette számunkra, hogy változatos vállalkozási formák részvevői lehessünk. A cél, azon túl, hogy nyereségek legyenek ezek a vállalkozások, az hogy segítse, javítsa a szolgáltatást és adjon munkalehetőséget az emberek számára. Gondolnunk kell például a távközlés modernizálásával felszabaduló munkaerőre, amelyet szeretnénk megtartani a postának. A kisebb hivatalok munkaidejének jobb kihasználásáért is fontos értelmes vállalkozásokba kezdeni. Ezért van az, hogy több részvénytársaságban és kft.-ben is részt veszünk.

P. D.: *A Postabankról mindenki tud. Ez sejtetően nyereséges vállalkozás. Mégis mit hoz ez a konyhára?*

K. P.: 600 millió forinttal vett részt a posta a bank alapításában. A részvények 28 százaléka fölött rendelkezik, és a bank már az első évben 13 százalékos osztalékot fizetett. Ez a bevétel adózott nyereségnek számít, tehát közvetlenül fejlesztésre fordítható, és arra is fordítja a posta. Arról nem beszélve, hogy a hivatalok, a kicsik is, egyre több banki feladatot látnak el, ahogy a szolgáltatások bővülnek (legújabbban devizaszámla, expresszhitel, gyermek betét, egri memóriakártya). A bővülő banki feladatok munkát adnak az embereknek, az új szolgáltatások pedig növelik a posta népszerűségét. Az expresszhitel például egy rendkívül leegyszerűsített formájú személyi kölcsön lesz, amelyben egy vállalati bérigazolás alapján azonnal adunk 10-20-30 ezer forintos kölcsönt. Egyelőre csak a lakóhely szerint illetékes postahivatalban. Ez induláskor 180-200 hivatalt fog érinteni.

P. D.: *Van-e valamilyen más, a Postabankkal közös terv, amely közvetlenül érinti a dolgozókat is?*

K. P.: Nagy vállalkozásnak néz ki, és minden jel szerint hamarosan létrejön egy osztrák — magyar bizosítótársaság. A részvényeket a Postabankon és a Wiener Allianz biztosítótársaságon kívül 15 százalékban (45 millió forint) a Magyar Posta jegyzi majd. Az új részvény-

társaság neve: Providencia. Itt arra gondoltunk, hogy a kishivatalok dolgozói, a kézbesítők alkothatnák a biztosítótársaság ügynöki hálózatát. Jutalékos formában díjaznánk őket, mégpedig minden 100 forint postai bevételből 60-at kapna a dolgozó. A Providencia még ebben az évben megalakul.

P. D.: *Másban is jeleskedik a postaforgalom. Különböző formákban, mint vállalkozók is megjelentek a hírlappiacon. Ennek mi az oka, annyira sok a nyereség?*

K. P.: Az természetesen fontos szempont, hogy veszteséges vállalkozásokban ne vegyünk részt. De itt más okok is közrejátszanak. Kezdetben csak igen egyszerű formában jelentünk meg. Az MTI-vel közösen kiadtuk a Telehold című lapot. Forgóhittel szálltunk be az Autó Magazinba, majd tagjai lettünk a HVG és a Mai Nap részvénytársaságoknak. Ezeket a lépéseinket nem csupán a remélt nyereség motiválta — eddig egyetlen vállalkozás sem volt veszteséges — hanem számolva a hamarosan törvényesen is megjelenő terjesztési konkurenciával, így érezzük biztosítva azt a lehetőségünket, hogy beleszólhassunk a terjesztésbe. Ilyen céllal és azért, hogy kisebb forgalmú könyvekkel ellássuk a hivatalokat, hoztuk létre a Magvető kiadóval a Rakéta Kft.-t, szintén terjesztési profilal. Tagjai vagyunk a Hírhozó Kft.-nek, és van előkészületben több hasonló vállalkozásunk. Beszálunk esetleg a Pannon Hét című új dunántúli hetilap kiadói kft.-jébe és az MDF is tervez egy nagy részvénytársaságot.

P. D.: *Jól halljuk ezt, lehet, hogy a posta ellenzéki politikai szervezetekkel is közös vállalatot alapít?*

K. P.: Nincs ebben semmi különös. A Magyar Posta végre elérte, hogy a hírlapterjesztés nem politikai, hanem gazdasági kérdés. És függetlenül a politikai irányzatoktól nekünk ebből kell megélnünk. A hírlapterjesztés területén különben is nagy mozgás várható, s erre mi is szeretnénk felkészülni. A remittenda szabályok további oldásával, terjesztési hálózataink rugalmasabbá tételével szeretnénk kivédeni a konkurenciát.

P. D.: *Ez vonatkozik a pavilonokra is?*

K. P.: Éppen itt tervezünk jelentős változtatást. Szeretnénk bevezetni a kiskereskedelmi rendszert. Átadnánk valamilyen formában a pavilont üzemeltetésre, megszabnánk a minimális nyitvatartási időt, adnánk bizonyánba bizonyos értékű lapot, a többi pedig a vállalkozó dolga lenne. Megszűnne a túlszabályozottság, a leltár, árulhatna családtag, szóval feloldanánk a kötöttségeket, minden pavilonos kiskereskedővé válhatna. Ennek a tervnek a realizálásához megkezdtük az előkészületeket.

P. D.: *Az átszervezéssel nagy feladatok várnak a klasszikus postára is. Lesznek újabb vegyes vállalatok?*

K. P.: Bizonyára, ám a jövő év a profiltisztítás, a postai szervezet részletes felépítésének éve lesz. Meghatározzuk a működés formáit a posta, a hírlap és a pénzforgalom területén, és a sok-sok részletkérdésben is dönteni kell. Ezzel egyidőben nem zárkozunk el az esetleg kínálkozó, nyereséget, munkalehetőséget, javuló szolgáltatást kínáló vállalkozásoktól sem.

Mezőfi — Zimmermann

Törzsgárda-nyugdíjkiegészítés — helyesen

Lapunk múlt havi számában egy sajnálatos — olvasóink kedélyét feleslegesen borzoló — félreértés történt. A törzsgárdatazók Hűség Alapítványában a nyugdíj-kiegészítés havi összegeit tévesen, a társadalmi vitára bocsátott, s nem a végleges összeggel jelentek meg újságunkban.

E tévedésért olvasóinktól elnézést kérünk, s alábbiakban közlünk az alapítvány havi nyugdíj-kiegészítésének helyes összegeit: 30 év felett

1100 forint,

25—30 éves törzsgárda esetén 900 forint,

20—24 éves törzsgárda esetén 800 forint.

Postatörténeti vetélkedő

Egy-egy kellemes séta vagy kirándulás alkalmával mindannyiunkkal előfordult már, hogy megálltunk egy patinás épület udvarán, és megpróbáltuk felidézni a régi korok hangulatát.

De vajon, amikor telefonálunk, eszünkbe jut-e, milyen volt az élet telefon nélkül? Tudjuk-e például, hogy ki próbálta meg először a hangot technikai eszköz segítségével továbbíta-

ni? Gondoltunk-e már arra, hogyan terjedtek a hírek, érték célzt az üzenetek telefon, rádió, tévé, modern postaszolgálat nélkül?

A Postás Művelődési Központ januárban induló új vetélkedősorozatában játékos formában szeretné megismertetni a vetélkedni szeretőket a magyar postaszolgálat történetével. A feladatokat lapunk hasábjain is közzétesszük, s a kérdésekre

a válaszokat írásban várja a PMK.

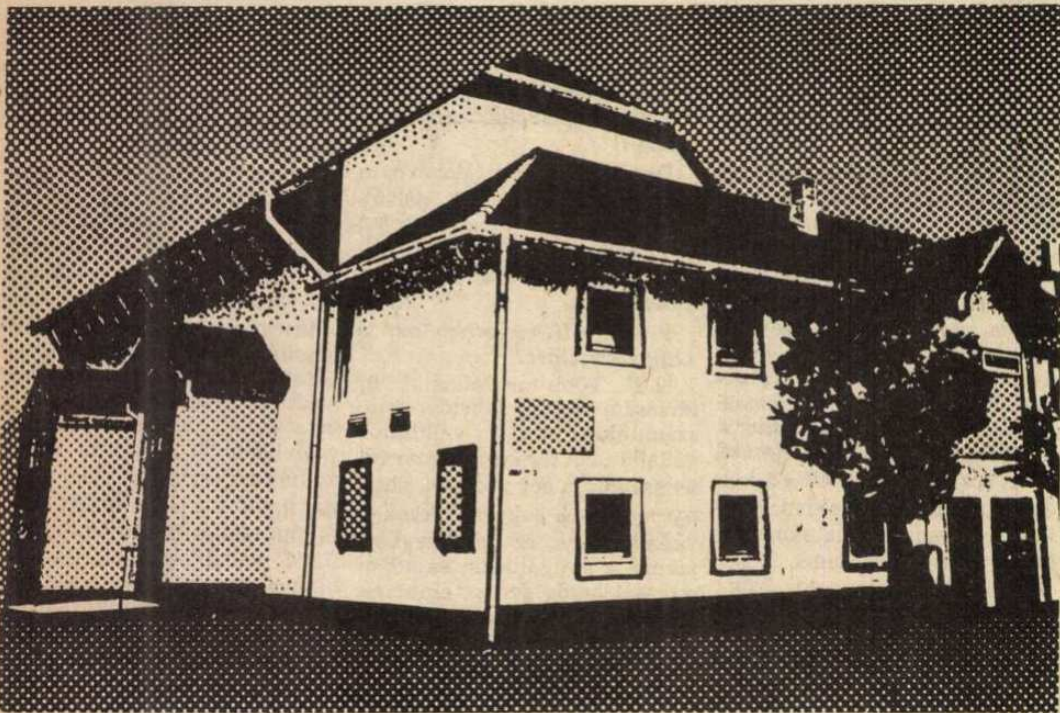
A játékos ismeretszerzésen kívül a megfejtők jutalma:

I. díj: kétszemélyes, egynapos utazás Bécsbe, II. díj: vacsorameghívás két személy részére, III. díj: ajándécsomag, IV–VI. díj: 2–2 darab színházjegy az évad slágerdarabjaira.

A játékhoz sok sikert kívánunk!

Sz. É.

Újra megnyílt a felújított szegedi postás művelődési ház

Miskolci mozaik

A közelmúltban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei SZMT előadótermében rendezték meg Miskolcon a szakszervezeti akciónapok keretében a „Szakszervezet a nyugdíjasokért” címen meghirdetett összejövetelt. A rendezvényen a Miskolci Postás Nyugdíjasklub több vezetőségi tagja is részt vett.

A megjelenteket Básti János, az SZMT vezető titkára köszöntötte. Bevezetőként említette, hogy az átlagnyugdíj Borsod megyében 4200 forint, de sokan ezt sem érik el. De a ténylegek helyzete is aggasztó, mert az iskolázottsági szint alacsony. Megyénkben a dolgozók 50 százalékanak nincs szakképesítése. Hangsúlyozta, hogy ezek tények. Tény az is, hogy a megyében 3000 munkanélküli van. Jelenleg 160 000 nyugdíjas vár helyzetének javítására, ugyancsak a megyében. Sok vállalat ad támogatást, különösen karácsony táján, de ez mind kevés, országos érdekvédelmi szövetségre van szükség.

Az utána felszólaló dr. Dugár Árpád, a SZOT mellett működő országos szervezet titkára a szerveződések szükségességét hangsúlyozta, és érvekkel támasztotta alá a nyugdíjasok egységes érdekvédelmének szükségességét. Rámutatott, hogy az országban a 4,2 millió szervezett dolgozó közül 700 000 a nyugdíjas szakszervezeti tag. Ismertette a nyugdíjasok különböző jogos igényeit. Az előadást felszólalások követték, melyek hangvétele meglehetősen keserű volt. Kifogásolták a „levitézlet”, az országot csődbe vezető egykori „kiskirályok” aránytalanul magas nyugdíját a létminimum alatti nyugdíjakkal szemben. Követelték a sértő helyzet mielőbbi igazságos rendezését.

*

Október elején tartotta évi szokásos tapasztalatszerését a miskolci szb területén működő egri, gyöngyösi és miskolci postás nyugdíjasklub vezetősége, ezúttal a Gyöngyös melletti sástói postás üdülőtelepen. A találkozót Kiss József szb-titkár is megismertette jelenlétével, aki beszámolt a posta és a Postások Szakszervezetének jelenlegi helyzetéről és a várható jövőről.

A vendéglátó a gyöngyösi nyugdíjasklub vezetősége volt, élén Botár Béláné klubvezetővel. A hasznos tapasztalatszerés mellett a találkozó fénypontja a Botár Béla „főszakács” által készített gasztronómiai remekmű, a valódi izes bográcsgulyás volt, melyet izlésesen és stílusosan kis bográcsokban találtak a szabad ég alatt terített asztalokon. Nemcsak az idő volt ragyogó, hanem a hangulat is, ami kellemes, nosztalgiait idéző nótázásban is megnyilvánult. És ha már Gyöngyös mellett voltunk, nem hiányzott a jóféle mátraaljai borocska sem, amit mindenki — persze mértéket tartva — kóstolgatott.

*

Az időskorúak október 9-től november 10-ig tartó ünnepi hónapjának rendezvényeire, mint patronáló szervezet meghívót kapott a miskolci postás nyugdíjasklub. A klub ugyanis patronálja a szociális otthonban lakó nyugdíjas postásokat és postás hozzátartozókat. A rendezvényorozat keretén belül került sor az otthon lakóinak és a patronálóknak e találkozója. Ezen a miskolci postás nyugdíjasklub vezetősége is képviseltette magát.

A találkozót Balázsné Terike, a szociális otthon főnövére nyitotta meg. Szívhez szóló szavakkal beszélt a szeretetről és az időskorúak megbecsülésének

fontosságáról. A főnövér meleg hangú megnyitója után a szociális otthon kultúrsoportja adott nívós irodalmi műsort. Elhangzottak többek között Szép Ernő, Kosztolányi Dezső, Tóth Árpád és Várnai Zseni lírai versei, a szeretet utáni sóvárgás és az ifjúság emlékeit idéző hangulattal, melyek Chopin, Beethoven és Liszt zenéjével még jobban utat találtak érzelmünkhez.

Megható volt, ahogyan egy Kiszórvágyról jött vendég idős hölgy, valamint egy 90 éves bentlakó, volt törvényszéki bíró, és egy 80 éven felüli, szintén bentlakó tanár saját költségén versben mondta el életútját és vágyait.

A műsorral csak őszinte elragadtatással és meghatódással lehet nyilatkozni. Dicséret illeti a műsor rendezőjét, valamint a szereplőket. A legszebb ajándékot kaptuk tőlük mi, patronálók.

Jó érzés volt látni, ahogyan a szociális otthon vezetősége a háttérben izgult a szereplők sikeréért. Ilyen együttérzés mellett az ott lakók valóban otthonnak érezhetik ezt, az ország egyik legszebb és legkorszerűbb szociális otthonát.

*

Miskolc 1 postahivatal szakszervezeti bizottsága mintegy száz nyugdíjasa és a házastársak részére hangulatos nyugdíjas-találkozót rendezett. A megjelenteket Luterán Béla szb-titkár köszöntötte meleg hangú beszédében, melyből kicsendült az idősek iránti szeretet és megbecsülés, gondjaikon való segíteni akarás.

A finom vacsorát és üdítőitalokat a szakszervezet aktivistái szolgálták fel az idős, nyugdíjas szaktársak részére. Az andalító nosztalgiazene hangjai mellett gyorsan és kellemesen telt az idő.

Ez a nap is emlékezetes marad minden résztvevő számára. — h. d. —

Postásarcok

Kitartottam jóban, rosszban

— Kassán születtem 1903. január 19-én. Abos községben végeztem hat elemi, majd Ig-lón jártam polgáriba négy évig — kezdi visszaemlékezését Rónai Antal, aki minden valószínűséggel a legidősebb aktív postás dolgozó.

— A tanulás befejezése után a Flajser és Shirger Gépgyárba mentem dolgozni, ott tanultam három évig géplakatosmesterséget. A gyárat később eladták, a dolgozók munka nélkül maradtak. Én édesapámnak segítettem, ő pályamester volt a vasútnál. Egyszer néhány, a postánál dolgozó mérnök jött hozzá, és az egyik hívott, menjen hozzájuk dolgozni. Hát így kerültem 1922-ben a postához.

Kezdetben távirtdai munkás voltam, később gépkocsivezető. 1938-ban, a Felvidék visszacsatolásakor Magyarországra kerültem. Párkányánára helyeztek távirtdai felvigyázónak. Még ebben az évben áthelyeztek Budapestre, a járműtelepre. Itt gépkocsivezetőként kezdtem, s 1964-ben innen mentem nyugdíjba garázsmesteri beosztásból. Azóta a Postás Sportegyesület postása vagyok.

— Hogy érezte magát a postánál?

— Ahogy mondani szokták, voltak jó meg rossz napok is. Kitartottam a posta mellett, pedig hívtak több helyre is dolgozni. Nem akartam otthagyni a megszokott munkahelyemet, jó volt a kollektíva, nem láttam értelmét a változtatásnak.

— Mindenhol könnyen befogadták a kollégák?

— Általában igen. Bár amikor a járműtelepre kerültem, kezdetben néhányan gúnyosan fogadtak, mert a Felvidékről jöttem. Azt mondták, hogy kommunista vagyok, pedig ez nem is volt igaz. Mégis, úgy érzem, ezért vonultak be a háború alatt is.

— A seregben mi volt a dolga Tóni bácsi?

— Tábori postás voltam. Megjártam a Szovjetuniót és a Délvidéket is. Tudja, ki kellett

vinni a postát a frontra a harcoló alakulatokhoz. Nem volt könnyű, éjjel-nappal menni kellett, sokszor még ágyútüzből is, de azért megmaradtam, nem történt semmi komolyabb bajom.

— Milyen gyors volt akkoriban a postaszolgálat?

— Az a front helyzetétől függött. Beletelt néha két hétbe is, de volt olyan, hogy elég volt két nap.

— Később se lett kommunista?

— De, voltam én a pártban is.

— És miért lépett be?

— Hát azért, mert megagittak. Akkoriban — a háború után — mindig összejött 2-3 gyerek, aztán főzték a fejemet, hogy lépjek be... meg hogy a párté a jövő. Végül is beléptem. Tagja voltam az MSZMP-nek is míg nyugdíjba nem mentem. Utána nem szólt senki, hogy maradjak, így hát kiléptem. Szakszervezeti tag vagyok, elég nekem azt fizetni.

— A 67 munkával töltött év alatt mit kapott a postától?

— Van vagy 3-4 dicséző oklevélem, kitüntetésem, mindig adtak hozzá valamennyi pénzt is.

— Lakást, támogatást?

— Azt nem... nem adtak semmit.

— Üdültni volt?

— Egyszer voltam, igen. De vén fejjel már nem is mennék sehová.

— Mennyi nyugdíjat kap Tóni bácsi?

— 4960 forintot hoz ki a postás. Itt portásként 26 forint az órabérem.

— Életében rengeteget dolgozott, megérdemelten pihenhetne otthon. Miért dolgozik még ma is?

— Otthon csak unatkoznék. A lányom — aki szintén postás dolgozó —, az unokám és a déd-unokám hét közben úgysem ér rá. A feleségem szegény már meghalt. Ez a munka nem olyan nehéz, így legalább minden harmadik nap reggel héttől, este kilencig gyorsan elmegyek. Egyébként csak tétlenkednék, a televíziót nézném, ha van adás.

— Van kedvenc műsora?

— Nincs. Mindegy nekem, én mindent megnézek. Mostanában ez az egyetlen szórakozásom.

— Ha újra kezdené az életét?

— Csak ezt választanám. Megszoktam már itt, s az sem véletlen, hogy 1922 óta egyszer sem tudtak elcsábítani a postától.

— További egészséget és jó munkát, Tóni bácsi!

Mészáros Gábor

Halló! Halló! Segélytelefonok...

Akinek az élete válságba került, sürgősen szüksége van okos, megnyugtató, segítő tanácsokra. Ezt a célt szolgálják a lelki elsősegély-szolgálatok, ahol várják a segítségre szoruló hívását. A segítséget kérő névtelenül, teljes bizalommal elmondhatja problémáját, kritikus lelkiállapotát. Hazánkban jelenleg kilenc helyen működik Lelki Elsősegély Telefonszolgálat.

Budapest 122-96-00, 122-96-09.

Telefon Lelkigondozás:

Budapest 118-71-87.

Lelkiségegy Telefonszolgálat:

Debrecen 06-52-12-165.

SOS Telefonos Lelkiségegy-szolgálat:

Győr 06-96-11-722.

Lelkiségegy Telefonszolgálat:

Hatvan 06-38-11-700.

Lelkiségegy-szolgálat:

Kecskemét 06-76-28-222.

Lelkiségegy Telefonszolgálat:

Miskolc 06-46-88-884.

Lelkiségegy Telefonszolgálat:

Szombathely 06-94-22-000.

Kapcsolat Telefonszolgálat:

Veszprém 06-80-22-205.

A Magyar Pszichiátriai Társaság egyik munkacsoportja látja el a tinédzserügyeket, ahol a tizenévesek beszélhetik meg névtelenül a problémáikat. Telefonszáma: 149-15-14 és 129-18-36.

Forró drogdrót kábítószerügyekben: 149-11-29, kedden 13–17 óráig.

Alkoholizmussal kapcsolatos ügyekben az érdeklődők a 140-85-46 számon kaphatnak tanácsot, hétfőn 9 órától 12-ig.

Terhességgel kapcsolatos ügyekben a 163-22-29 számon adnak felvilágosítást az érde-

kelteknek, hétfőtől péntekig 8–16 óráig.

A Telefondoktor pedig a 117-21-11-es számon hívható.

Az AIDS-telefonon mindenki tanácsot kaphat, aki felhívja a 113-84-31-es telefonszámot. Ez a telefon reggel 8 órától 16 óráig hívható, amelyen szakembe-

rek tájékoztatják a telefonálót. Kilitét senkinek sem kell fednie.

A legfontosabb tudnivalókról tájékoztat a 138-45-55-ös számon hívható telefonautomata. Munkaidő után és munkaszüneti napokon „él” a vonal.

F. K.

DÍSZKÚT

Békési Ildikó felvétele

Barangoljunk együtt 1990-ben is!

A Postás Művelődési Központ 1989 januárjában indította útjára „Barangolás az országban” címmel azt az országjáró kirándulássorozatot, melynek során havonta egy alkalommal hazánk egy-egy szép táját, nevezetesen látnivalóit kerestük fel, gyarapítva ezzel országismertünket. A kirándulás kedvező fogadtatásra talált. Minden alkalommal szép számú érdeklődő kelt útra.

Az érdeklődésre való tekintettel jövőre tovább folytatjuk sorozatunkat, a több látnivalót kínál, távolabbi célpontokat 2 napos kirándulás keretében keressük fel. Reméljük, hogy az 1990-re tervezett összeállításunk is elnyeri tetszésüket, és a jövőben is hűséges utitársaink lesznek. Előzetesként közöljük az 1990-re tervezett kirándulásainkat. Összeállításunkat abban a reményben adjuk közre, hogy a gazdag választékból ismét találunk majd érdeklődésre számot tartó programot, melyekre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Tervezett útjaink

Január: *Végig a Duna bal partján* (Fót, Vácrátót, Vác, Verőce, Nagymaros, Zebegény, Szob).

Február: *A Gerece tájain* (Tatabánya, Vértesszőlős, Majkpuszta, Tata).

Március: *Körutazás Bács-Kiskun megyében* (Dömsöd, Szalkszentmárton, Dunavecse, Kalocsa, Baja, Kiskunhalas, Kiskőrös, Kunszentmiklós).

Április: *Miskolc környékén* (Mezőkövesd, Miskolc, Diósgyőr, Lillafüred, Miskolctapolca).

Május: *Körutazás a nyugati tájakon* (2 napos kirándulás) (Devecser, Sárvár, Szombathely, Ják, Bozsok, Velem, Cák, Kőszeg, Sopronhorpács, Nagyecenk).

Június: *Szatmári tájakon* (2 napos kirándulás) (Nyírbátor, Mátészalka, Fehérgyarmat, Túrítvándi, Szatmárcseke, Tiszacsécse, Cégénydányád, Csengersima, Vaja).

Július: *Utazás a Balaton-felvidéken* (Balatonalmádi, Felső-

örs, Nagyvázsony, Tapolca).

Augusztus: *Kecskemét—Kiskunfélegyháza—Szeged* (Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Ópusztaszer, Szeged).

Szeptember: *A Rákócziak birodalma* (2 napos kirándulás) (Szerencs, Sárospatak, Sátoraljaújhely, Széphalom, Füzér, Hollóháza, Telkibánya, Gönc, Vizsoly, Boldogkőváralja, Monok).

Október: *Sárköz—Gemenc* (Szekeşárd, Gemenci-erdő, Decs).

November: *Pápa—Herend* (Várpalota, Városlőd, Pápa, Herend).

December: *Pest megye tájain* (Tápiósele, Nagykáta, Aszód, Verseg, Galgácsa).

Az egyes kirándulások pontos időpontját, részletes programját és a jelentkezés idejét a Postás Művelődési Központ havonta megjelenő műsorfüzetében rendszeresen közöljük.

Várjuk. Utazzon velünk!
— nagy —

Jót nevettem...

Az önértékes postamester

(Ezt a kis postásaneidotát még édesapámtól hallottam, aki hajdan falusi postamester volt.)

Még a monarchia idején élt az egyik kis faluban egy önértékes híres postamester. *Bagi Lajosnak* hívták. Ennek a tisztos öregúrnak az önértékeségénél csak a kíváncsisága, és uram bocsá! — enyhén kifejezve — korlátoltsága volt nagyobb.

Történt pedig, hogy egy alkalommal a helybeli nagybirtokos címére érkezett levél borítékja — feltehetően ragasztási hiba miatt — felnyitva érkezett. Úgy látszik, már akkor is baj volt a borítékok ragasztós részével. A levél a kézbesítendő anyag szétszétésénél postamesterünk kezébe került, aki nem tudván ellenállni kíváncsiságának, titkon elolvasta a levelet, melyben a címzett barátja néhány intim, csupán kettőjükre tartozó dologról is írt. A postamester fecsegő természetű is volt, így — mikor kártyázás közben szóba került a képviselői tisztet is betöltő nagybirtokos — Bagi olyan megjegyzést tett vele kapcsolatban, amit csak a levélből tudhatott meg.

Kis helyen gyorsan terjed a pletyka, így a méltóságos képviselő úrnak is hamarosan a fülébe jutott Bagi postamester rá

nézve nem éppen hízelgő megjegyzése, de nem csinált belőle patáliát, hanem igyekezett tréfásan felfogni a dolgot. Elhatározta, hogy borsot tör a postamester orra alá. Így aztán a barátjának küldött válaszában többek között ezt írta: „Ha pedig bizalmas közölnivalód van, azt ne írd levélben, mert ez a gyenge jellemű, kíváncsi postamester minden levelemet elolvassa.” Ezt a mondatot kétszer is aláhúzta, hogy kiemelkedően szembeütő legyen. A borítékot a ragasztós részénél éppen csak leheletnyit nedvesítette meg. Tudta, hogy a kezelés során az magától felnyílik.

Úgy is volt, és mikor az a postamester kezébe került, Bagi ismét hatalmába ejtette a kíváncsiság mardosó vágya, és a felnyitott borítékból kiemelte a „méltóságos” kezekkel írt levelet. Fűrészszó szemei azonnal a kétszeresen aláhúzott sorokra meredtek. Elolvassa a rá vonatkozó nem éppen dicsérő megjegyzést, elkezdett vele forogni a világ. Úgy érezte, hogy menten megüti a guta, ha nem köszörüli ki az önértéket esett csorbát, és nem védi meg a becsületét. Rövid töprengés után, elnézést kérő szövegek közepe, mint választópolgár kért

„mély tisztelettel” telefonon meghallgatást a méltóságos képviselő úrtól, aki hajlandó is volt őt fogadni.

Bagi postamester ünnepelőbe öltözött jelent meg önméltósága színe előtt a megbeszélte időpontban. Az akkoriban kötelező hajlongások és szóvirágos közhelyek után körülményesen ráért jövele valódi céljára, és előre betanult szöveggel, sűrű elnézési kéresek közepette, igen alázatosan fogalmazva tudomására hozta a méltóságos képviselő úrnak, hogy nála a legfontosabb a becsület, azt megvédi mindenki szemből, és mély tisztelettel kikéri magának, ha bárki is gyenge jelleműnek nevezi vagy kíváncsisággal, illetőleg a levélírók megsértésével vádolná, annál is inkább mivel ő erre hivatali esküt tett.

A képviselő komolyságot mímelve belülről igen mulatott a verejtékező öregúr igyekezetén, aki mint jól végezte dolgát elégedetten távozott, azzal a tudattal, hogy alaposan megvédte a becsületét. Mindenesetre örökre elment a kedve a másnak szóló levelek olvasgatásától. A méltóságos képviselő úr viszont gondoskodott róla, hogy minél többen tudomást szerezzenek Bagi postamester nem mindennapi becsületmentő akciójáról.

És milyen a falu? Talán még ma is járja a mondás, ha valaki nem egészen tiszta ügyét próbálja mentegetni: „Védi magát, mint Bagi Lajos a becsületét.”
— h —

Új üzem-egészségügyi központ

A közelmúltban kezdte meg Miskolcon működését a Miskolci Postaigazgatóság üzem-egészségügyi központja. A szűk körű avatóünnepségen *Sztahura László*, a postaigazgatóság vezetője mondott megnyitóbeszédet.

Beszédében rámutatott arra, hogy eddig — szükségmegoldásként — az üzemorvosi rendelés a postaigazgatóságot és a Miskolc 1-es postahivatalt magába foglaló épület II. emeletén, egy 8 négyzetméteres helyiségben zajlott, miközben a vizsgálatra váró betegek — legtöbbször állva — a folyosón várakoztak. A helyiség szűk és alkalmatlan volt a mintegy 3000 postás dolgozó eseti, időszakos és egyéb vizsgálatára. A műszerezettség és felszerelés is elégséges hiányos volt.

A postaigazgatóság és a tsz elhatározta, hogy a már tarthatatlanná vált helyzetet — a lehető legrövidebb időn belül — változtatni fog. A cél megvalósításához szükséges anyagi forrást részben saját (szociális-beruházási) fejlesztési pénzeszközökből biztosították, illetve éltek a Magyar Posta Központja által meghirdetett üzem-egészségügyi pályázati lehetőséggel is 1987-ben. A pályázatot a Postások Szakszervezetének egyetértésével elnyerték, 3,5 millió forint összegben, 1988–89. évi ütemezéssel. Megfelelő épület is volt. Az igen csekély igénybevétellel működő — az igazgatóság épületével közvetlenül szomszédos — postabölcsődét a tsz egyetértésével megszüntették, és azt alakították át korszerű üzem-egészségügyi központtá.

A helyiségek kivitelezését, az ez évi tervjóváhagyás után, a Szivárvány Ipari Szolgáltató Szövetkezet végezte. A berendezést, illetve a felszerelést és a szükséges műszereket a Kórház- és Röntgentervezési Vállalat szerezte be.

Az új postás üzem-egészségügyi központ 344 négyzetméter alapterületű. Az alagsori részt eseti vizsgálatok, véréradás, onkológiai szűrés, egészségügyi felvilágosító-nevelő előadások megtartására alakították ki.

A félelemmentes az általános üzem-egészségügyi ellátást helyezték el. A rendelést a postások által már jól ismert és kedvelt *dr. Kertész Éva* és *dr. Benkóczy György* üzemorvosok, belgyógyász szakorvosok látják el *Király Károlyné* asszisztálásával mellett.

A helyzet nemcsak a korsze-

rű felszerelés következtében javult, az igénybe vehető rendelési idő is mintegy a kétszeresére bővült. Az előtérben van korszerű várószoba, megfelelő számú beépített székek. Vannak vetkőzőfülkék és a rendelésből egy úgynevezett fektetőhelyiség is nyílik, ahol — szükség esetén — a megfelelő vizsgálatokat, vagy sürgős orvosi beavatkozást el lehet végezni.

Az emeleti részen — a postások legnagyobb öröme — fogászati rendelőt rendeztek be, modern felszereléssel és fogorvostalakkal ellátva. Itt *dr. Bajáki András* fogszakorvos rendel hetenként két alkalommal 3-3 órában. A fogászati asszisztensnő *Forgács Lászlóné*. Ezzel a dolgozó régi kívánsága valósult meg.

De nemcsak a postás dolgozók örülhetnek az új, szép üzem-egészségügyi központnak. A tervezők gondoltak a szolgáltatást ellátó egészségügyi dolgozókra is, s korszerű zuhanyozót és egyéb szociális

helyiséget és felszereléseket biztosítottak számukra.

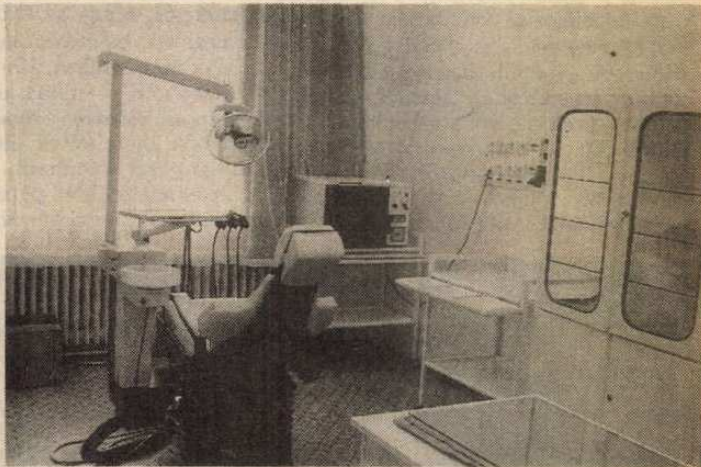
Az egész beruházás 4,6 millió forintba került. Mindnyájunk szilárd meggyőződése, hogy igen hasznos beruházás volt, mert ez az új egészségügyi létesítmény képes arra, hogy igen hosszú ideig hasznosan, kulturált körülmények között szolgálja a miskolci, valamint a város környéki mintegy 3000 postás dolgozó egészségének megőrzését és a rászorulóknak gyógyítását. Ezt a gondolatot fejezte ki *dr. Izsó István* is, a miskolci Semmelweis Kórház rendelőintézetének igazgató főorvosa, amikor méltatta a korszerű üzem-egészségügyi intézmény létrehozását.

Most már csak a postás dolgozók mulik, hogy ezt az értékes intézményt magukénak érezve megóvják az esetleges rongálástól, hogy az hosszú éveken át megfelelőhessen rendeltetésének.

Horváth Dezső

A megnyitóünnepség résztvevői

Az új fogászati rendelő

Tanácsok mindenkinek

Serdülők kozmetikája

Serdülőkorban a fiatalok életében sok új testi-lelki probléma jelentkezik. Legtöbbször a kettő egymással összefügg. Az arcbőrön, a hátán és igen gyakran a mellkason is megjelennek a mitesszerek. Ezekből keletkeznek az első pattanások. Ez lányoknak, fiúknak egyformán igen sok keserűséget okoz, mert a gennyes pattanásokkal teli arcbőr nem jelent esztétikus látványt. Nemegyszer kelt kisebbségi érzést is a fiatalokban.

Felmerül a kérdés, mi okozza ezeket? És mit tegyünk, hogy elmuljanak?

A mitesszerek és pattanások keletkezésének igen sok oka lehet. Így például a hormonegyensúlyi és anyagcserezavar, helytelen életmód és táplálkozás (sok füstölt húsról, túl zsíros étel, sok édesség) fűszeres ételek, zaklatott életmód, ápolatlanság, örökölthajlam, emésztési zavar stb.

Ha a kiváltó ok hormonális vagy más belső zavar, megszüntetése, illetve kezelése orvosra tartozik. Ebben az esetben is a belső kezelést megfelelő bőrápolással kell összehangolni.

A mitesszerek, pattanások bőr

kezelését nagy gonddal kell végezni, mert a helytelenül kezelt gennyes pattanások helyén ragyszerű vagy más hegek keletkeznek, amelyek megmaradnak az arcbőrön.

Legfontosabb teendőnk tehát, hogy a mitesszereket 2–3 hetenként rendszeresen eltávolítsuk a bőrből. Ezt a műveletet nagyon óvatosan kell végezni. Nem szabad tisztaltlan ujjal vagy körömmel nyomogatni a mitesszereket, arra is vigyázzunk, ne túlságosan nagy erővel nyomkodjuk a bőrt.

A mitesszerek helyes kezelése: először mossuk meg alaposan az arcunkat meleg vízzel, szappannal. Főzzünk kamillateát és öntsük egy forró vízzel telt táliba, hajoljunk a gőz fölé, takarjuk le a fejünket egy fűrdőlepedővel. Körülbelül 10 percig puhítsuk fel a gőzzel a bőrt (vagy meleg kamillateába mártott vattadarabokkal tegyünk fel borogatást).

Gőzölés után két mutatóujjunkra tekerjünk steril gézt vagy papírvattát, és a mitesszer két szembeékező szélét enyhén nyomjuk meg. Így kijön a száradugasz, sőt a nyomás hatására a mögöt

megrekedt faggyú is vékony, kigyószzerű alakban kipréselődik.

Kezelés után mossuk le az arcot hideg kamillateával, majd töröljük át fertőtlenítő és pórusösszehúzó hatású arcvízzel. Pórusösszehúzó, bőrerősítőnek citromlét is használhatunk.

A mitesszereket azért kell rendszeresen kitisztítani, mert a száradugasz elzárja a faggyú kivezető útját, az összesűrűsödött, betekesedett faggyúban az elszaporodó baktériumok hatására gyulladást, majd gennyes pattanás alakul ki.

A pattanásokat nem nyomkodjuk ki, mert a bennük levő gennyet esetleg szétrépléljük a bőr mélyebb rétegeibe, s ezáltal furunkulusok keletkezhetnek, melyeknek kezelése otthon már nem oldható meg. Súlyosabb esetben a furunkulus fel kell vágni és úgy tisztítani ki az orvost.

A gennyes pattanások kezelését legjobb szakorvosra vagy kozmetikusra bízni, akik szükség esetén hámlasztást is végeznek. Ha mégis otthon akarjuk kezelni, akkor az egyes pattanásokat 2–3 napra kis kerek ragtapaszdarabkával ragasszuk le. Ha a tapaszt levesszük, a pattanás megnyílik és a benne lévő genny és faggyú könnyen kipréselhető.

Fási Katalin

Október 28-án küldöttgyűlést tartottak a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségében

Egy beruházás grádicsai

„Újságíró, ide be ne lépi!” Ha ezt olvassa egy kapun a tollforgató, biz’ isten csőre tölti golyóstollát. Ám ha ő maga írja ezt le azután, hogy kilépett a kapun, akkor jó ezt megfontolni. Az óvó felhívásra okot adó hely a posta színeslapokat elosztó hatalmas üzeme, a még épülő-készülő, de már működő új intézménye. Az épület alsó szintjét — ez még nem lenne meglepő — előntik az újságok. Nem azok azonban, amelyek az ország települései szerint szétosztandók. Hanem azok, amelyek olvasót nem találván zsákszámra visszaérkeztek. A postások és az újságírók egyaránt rettegnek tőle, a remittendától. Azon természetesen roppant hosszan lehetne vitatkozni, hogy ki az igazi ludas az ilyen mértékű felesleg keletkezésében: a szerkesztőségek, kiadók a postára mutogatnak — baj van a terjesztéssel —, a szolgáltatás végzői az érdektelen, olvashatatlan kiadványokban, azok készítőiben találják a bűnbakot.

Ne nyissunk most vitát ezen, érjük be a látvánnyal! A Hítel-heggyel; ezerszám állnak a lapok az egyik sarokban. „Az árnyasszony bukása” című Pallas-kiadványt is jócskán kell kerülni — mi pénz fektet benne! A „2000” kisebb, de nem lebecsülendő kupac, ki hinné, hogy versenyben áll itt a Sport Plusz című lappal. A 2V-n csak azért nem csodálkozunk, mert az üzem vezetője és egyik alkalmazottja egy friss szállítmányról és a kételkedő „lapgazda” állításairól vitázni kezd egymással. Mindenesetre tény: a kinyomtatott 50 ezer Vasárnapi Újságból 40 700 megérkezett a remittendaraktárba...

A feleslegessé vált lapok rabolják a helyet — és a pénzt. Az Orczy téri új épületben nem készültek fel erre az új jelenségre: a 80-as évek elején, amikor puszra rajzolták az üzemet, szó sem volt lapdömpingről, üzleti alapon megjelenő — és elbukó — kiadványokról. Most azon-

ban tény: a százzsámra megjelenő új újság, és tény a remittenda is. Sőt, akad egy harmadik tény is, a visszaérkező lapok szétválogatása, rendszerezése, megszámlálása. Erre nincs — sincs — embere az üzemnek, a feladat viszont teherautószám érkezik naponta. Mit tehet az üzem vezetője? Pénzügyi hidat létesít, és a más munkával megbízott alkalmazottakat túlmunkára díjaztatja, s ennek arányában díjazásra is gondolni kénytelen.

E közlésünk azonban belevezet a lényegbe — az új üzem megannyi problémájába. Ugyan még nem vágta át miniszter a kapu előtt kifeszített nemzeti színű szalagot, s még nem mondták ki a szót: kész! De kimondták: tessék dolgozni, termelni, s a gépeket szállítórendszereket, vezérléseket „beüzemelni”. És ebből lett a baj — kiderült, nem minden fené-kig tejfel. Az üzem vezetője ugyan bizakodó, hiszen mindent meg lehet oldani, minden baj orvosolható. Ám az, aki csak kívülről szemléli a folyamatokat, s látja, elmondásokból hallja a tervező, a beruházó, a rendszer- és folyamatszervező tévedéseit, majd hozzákapcsolja a benyomásokhoz a beruházás készletét, költségeinek növekedését — szó ami szó, elképed, képtelen elhinni, hogy akad megoldás, van segítség.

Az bizony tagadhatatlan valóság: az 1981-es beruházáskezdetét követően négy év múlva következnie. A fele összegből kijött volna az üzemépítés, ha betartják a határidőket, de ma már az 1,2 milliárd forintnál tartanak: benne az építőanyagok több mint kétszeres áremelkedése, a többször bekövetkezett forintleértékelés. Maga az épület sziklaszilárd betonból készült, a falak megbontása, áthelyezése lehetetlen — noha ez több helyen is indokolt lenne. Az öltözőkhöz elfelejtettek ele- gendő zuhanyozót telepíteni, s állítólag az emeleten levő pénz- tár nem kaphatja meg a pánccél-

sze krényt: nem bírná el a súlyt az épület.

A technológia maga — sémája szerint — világos. A nyomdák- ból érkező lapokat egy, a szállítmánymennyiséget re- gisztráló bejáratnál raklapokra, olykor konténerekbe helyezik, majd beküldik a csomagokat megfelelő diszpozíciók kíséreté- ben rendszerint a raktárreszbe, a kijelölt polcokra. Mindennek háttérében a kapuban egy szá- mítógépet kiszolgáló terminált használnak. Jellegzetesség a szállítórendszer mentén levő terminálrendszer, melyen meg- jelenik az osztályozás éppen szükséges adata. Itt nyomtatják ki, ugyancsak számítástechni- kai információk alapján azokat a kis cédulákat, melyek a végle- ges csomagokat kísérik, feltün- tetve rajtuk minden jellemzőt, melyek a postai munkához szükségesek. Ezernyi, tengelye körül forgó golyót helyeztek el azon az enyhén ferde asztalon, amelyiken egymás mellé sor- koztatják a különböző újságfé- léket, a túldalalon pedig az elő- írt mennyiségek szerint összeál- lítják a településekre küldendő csomagokat. Amint ezek a pak- kok elkészültek, rákerülnek a műanyag fóliát ráborító és pán- toló gépre, majd mennek to- vább az épület azon traktusába, ahonnan a későbbiekben to- vábbviszik végleges céljuk felé.

A műveltsorban tehát alap- vető szerepe van a számítá- stechnikának — hiszen dirigálja a beérkező laptömeg osztályo- zását, települések szerinti bon- kítását, rendszerezését, s elkészíti az okmányokat —, továbbá az anyagmozgatás görgő-, illetve szállítószalag-rendszerének. A folyamat megtervezői, ahol csak lehetett, kiiktatták az em- bert, pontosabban a nehéz fizi- kai munkát. S a tervező aszta- lán minden hibátlanul összeállt — mignem a modellből valóság nem lett. A számítástechnika — néhány hálózatba kapcsolt rész- ből, számos terminálból áll — végül is tudja a lényegét, bár az is igaz, hogy több helyen a gép-

A számítógép fölöslegessé tenne sok fizikai munkát...

... ide azonban valószínűleg ember kell

Bár csak ennyi lenne a remittenda!

A Magyar Posta részvétele közös vállalkozásokban

Magyar Hitelbank Rt. (részvény)	10 000 000 Ft
Postabank Rt. (részvény)	600 000 000 Ft
Heti Világgazdaság Rt. (részvény)	850 000 Ft
Provincia	
Oszták-Magyar Biztosító Rt. (alaptőke)	45 000 000 Ft
Rakéta Kft. (törzsbetét)	500 000 Ft
Duna Kábel KFT. (törzstőke, korábban nyújtott hitelünk terhére)	11 000 000 Ft
Mai Nap Rt. (részvény)	2 000 000 Ft
	669 350 000 Ft
ALAPÍTVÁNYOK	
Postás Hűségalapítvány (Postabank)	50 000 000 Ft
Pető Alapítvány (hozzájárulás)	2 000 000 Ft
	52 000 000 Ft
Összesen:	721 350 000 Ft

ember kapcsolat még nem az igazi. Sok a hibázási lehetőség, könnyű kétszer-háromszor is téves adatot bevinniük a szállítórendszer mellett állóknak. S ki tudja, talán a mai világban már az adatok beolvasását nem lenne-e egyszerűbb rábízni az itthon is gyártott számítástechnikai lapolvasó eszközre?

A gondok igazi forrása egyébként sokkal inkább az anyagmozgató géprendszer. Amelyiknél ugyancsak nem kalkuláltak a megnövekedett lapválasztékkal és mennyiség- gel. A különböző görgőpályák, „kanyarok” mellé pedig be kell állítani dolgozókat, akik tovább- bírták a megakadó csomagokat. Emberigényes a fóliázó-pántoló gép is: főképp a kisebb pakko- kat utálja, s borítja be hibásan. Nem véletlenül, hiszen a német gépben a magyar műanyag- pánt megakad, szakad, de hiba- forrás az is, hogy a más és más formátumú egységcsomagolan- dó újságok „megbolondítják”, a masinát. Szóval ennél a pontnál is a tervezetthez képest több élő- munkára van szükség. Csak- hogy a technikán kívül a foglal- koztatott kezek számát is ponto- san meghatározták a konstruktó- rók, a többletigény pedig nem ír- ták jóvá az üzemnek a mai dönt- nők, egészen a legutolsó idő- kig, amikor az „éleslövészet” be- bizonyította: nincs más válasz- tás, kell az újabb munkaerő is. No demiből?

A bruttó bérek átlaga körül- belül 5000 forint. Nem nehéz ki- számítani, hogy mennyire van a társadalmi létminimumot fede- zni képes összegtől az itteni nettókereset. Ennyiért pedig nem sorakoznak a kapuban az emberek. Az pedig már az üzemvezetőnek okoz fejfájást, hogy havonta 5 millióval több az az újság, amit a tavalyihoz képest kapnak. Ez azt jelenti, hogy annyira feszített tempó- ban kell dolgozniuk, hogy nem engedhetnek meg maguknak

késve induló gépeket, hiányzó létszámot. És főleg nem könnyű kivédeni a nyomdai szállítások rendszeres késedelmeit. Hiszen amíg nincs együtt a napi lapvá- laszték, addig elvben el sem kezdhetik a munkát. Ha a késés túlnő az elviselhetőn, akkor a hiányzó lap típus nélkül kényte- lennek indulni — e ráérősebb új- ság is megjön azonban egyszer: újabb fejtörés, újabb képtelen helyzet.

Mindezek mellett már-már eltörpülő bukfenc volt, hogy egy érkező kamion pilótája elo- vasta a kapubejárónál lévő táb- lát, s tudván, hogy járművének magassága az ottani határérté- ket nem éri el, nyugodt szívvel gázt adott — és leborotválta ko- csijának a tetejét... Még apróbb hiba volt: a beadóabla- kok mérete megfelelt az újság- csomagok előírt magasságának, de elfelejtették a tervezők a ra- klapokat hozzászámolni — az első szállítmány után jöhetett is a vész. A melegkonyha — egy Kőjál-szabály szerint — ponto- san a foglalkoztatott létszám fe- lét láthatja el ebéddel — ez is apróság csupán.

Régi normákkal, még régibb bérszámítással, az üzemköltsé- gek hiányos megtervezésével dupla annyi pénzből és idő alatt elkészült a posta Orczy téri új

üzeme — s lám működik. Dö- cögve. Erejét, képességeit már- már meghaladó teljesítményt nyújtva. Ideges, bosszús, zúgo- lódó emberekkel — de becsül- tetlen. Rá lehet legyinteni — ez így természetes, s különben is, vadonatúj, a réginél kulturál- tabb, összehasonlíthatatlanul gépesítettebb ez a környezet, majd segítenek bajaikon. Ez persze nem vitás — és még- is...

Nem ott, nem ők szúrták el az épület tervét, nem nekik kö- szönhető a késedelem, a drágu- lás, nem ők nem tudták bele- konstruálni a rendszerbe az embert. Persze a tüzetesebb szemlélődés hoz tanulságokat is — megszívlelendő véleménye- ket. Hiszen látható jól, a számí- tástechnikai rendszer éppen úgy tovább finomítható, mint az anyagmozgatás hatalmas gépparkja. Benne van minde- z a két, egymással összehangolt rendszerben. S ha azt meg is akarják oldani azok, akik a be- ruházás felelősei — aligha lesz nehéz dolguk. Csupán egy apróságon múlik minde- z — azon, hogy akarják. S ne egy tá- voli íróasztal mellett, hanem a helyszínen avatkozzanak be a technológiába. Így akár még ünnep is lehet az esedékes ün- nepélyes üzemavatás... (g.l.)

Hajdanában, a 60-as években a Posta-vezérigazgatóságon bemutatták az építendő központi postakombinát makettjét. A posta akkori vezetője — személyesen hallottam — meg- nyugtatta a minisztert, miszerint nemhogy 1973-ra, hanem en- nél sokkal hamarabb lesz kész az új kombinát a Keleti pálya- udvar szomszédságában. Nos, azóta eltelt majdnem két évti- ved, s a kombinát „máris” elkészült. Igaz, hogy nem a Keleti- nél, hanem a Józsefvárosban, s nem postakombinát lett, csak hírlapfeldolgozó. Viszont üzemel; igaz csak féleves „próbaide- jét” tölti — egyelőre. Hogy milyen eredménnyel, azt egy napi- lapnál dolgozó újságíró a fentiek szerint látta.

Szerkesztőségünk az újságíró tapasztalásait közreadja, bízza- abban, hogy a téma ismerői, gazdái is elmondják véleményü- ket, a gócosítási program „szülőitől” kezdve a tervezőkön és a kivitelezőkön át az üzemeltetőig bezárva mindenkit.

Szerk.

AJÁNLATUNK A POSTASZERVEKNEK: SZOLGÁLTATÁSAINK

- Módszertani tanácsadás a vizuális esztétikai nevelés területéről.
 - módszertani tanácsadás a gyermek- és ifjúsági programok szervezéséhez, (műsorajánlatok előadók nevével, címével, szerződéskötéssel, gazdasági ügyintézésessel kapcsolatos feladatok, műsorszerkesztés),
 - módszertani tanácsadás társadalmi ünnepségek, klubok, baráti körök, tanfolyamok szervezéséhez,
 - a Zilahy György Képzőművészeti Stúdió vándorkiállításának kölcsönzése.
- A postaszerveknél megrendezendő műsorok, ünnepségek szervezéséhez a Postás Művelődési Központ a következő csoportjait ajánlja:
- társastánc klub,
 - gyermek színjátszó csoport,
 - az óvónők klubjának báb előadásai.

A munkahelyi művelődéshez nyújt segítséget a
Postás Dolgozók Klubja
változatos programjaival.

VÁRJUK IGÉNYEIKET!

Postás Művelődési Központ
Budapest, VII., Rottenbiller u. 46.

Várjuk jelentkezését művészeti csoportjainkba, klubjainkba, köreinkbe

A ZILAHY GYÖRGY KÉPZŐMŰVÉSZ STÚDIÓNK- BAN

művésztanárok vezetésével modell után készíthet tanulmányrajzokat, nevezhet kiállításokra, pályázatokra.

A ZENEBARÁTOK KÖRÉBEN

komolyzenei művekről hallgathat előadásokat.

A SZÍNHÁZLÁTOGATÓK KLUBJÁNAK tagjaként figyelemmel kísérheti a színházi élet eseményeit, premierjeit.

A TÁRSASTÁNC KLUB

tagjai közé fejlettebb tánc tudású fiatalokat várunk.

A KERTBARÁTOK

szakmai előadásokkal, üzemeltatogatásokkal kapnak segítséget házikterjeik gondozásához.

Postás Művelődési Központ
Budapest VII., Rottenbiller u. 46.

Műsorválasztás — a közönség igénye szerint

Két esztendővel ezelőtt vállalta a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának művészeti vezetését *Medveczky Ádám*, az Operaház karnagya. Rövid számvetést kértünk tőle az eddigi együttműködésről.

— Örömmel vállaltam a megbízatást — mondta —, hiszen „csak” az időmet kellett még pontosabban beosztani, amit végül is az operaházi és a főiskolai elfoglaltságom ellenére sikerült megoldani. Az eltelt évek is igazolták, jól tettem, hogy nem utasítottam vissza e megbízatást. Annál is inkább, mert azonkívül, hogy az elődöntől egy eleve fejlődőképes zenekart vettem át, jó néhány tagját már régről ismertem, részint pedig a Bartók Béla zenei szakiskolából, mint osztálytársat, részint a főiskoláról, ahol némelyikük a tanítványom volt. Ezenkívül minden évben vezényeltem is az együttest.

— Nem vásároltam hát zsák-bamacskát, de az mégis mindig külön öröm számomra, hogy milyen munkabírók és főként igényesek a zenészek, akik ha elvétele nem a tőlük elvárható teljesítményt nyújtják, szó szerint rosszul érzik magukat.

„Biblia” a klasszikus zene

Erre az aranyfedezetre bátran építhettem azt a törekvésemet, hogy fejlődésük sebességét meghatványozzam. Nagy

segítségemre vannak ebben a szölamvezetők is, akik ha szükség van rá, külön próbát tartanak a közös célért.

— Mi a módszerem? Erre nincsen recept: minden produkció más-más metódust igényel. Ami a lényeg, hogy türelemmel, fegyelemmel, nem belenyugvással a zenei kifejezésre és ne csupán a technikára fektessük már a próba közben is a hangsúlyt.

A zenekar fő profilja a szimfonikus hangverseny, s emellett olykor az operett, melyet ugyancsak a műfajt megillető igényességgel szabad csak előadni, hiszen például *Johann Strauss* művei szimfonikus etűdöknek is felfoghatók. A „biblia” azonban a klasszikus muzsika, amit azelőtt ritkábban játszottak. Én ezért, amikor csak lehetett, erőltettem *Mozart*, *Haydn*, *Schubert* műveinek a begyakorlását, hiszen egy zenekar teljesítményének az az igazi fokmérője, hogy képes-e előadni és milyen színvonalon, mondjuk, egy Mozart-szimfóniát. A tavalyi bérletsorozatban így az ő műveit, ez év tavaszán pedig Haydn és Schubert alkotásait, valamint a Vigadó szervezésében *Beethoven*-ciklust is vezényeltem a postás szimfonikusoknak.

A programok hagyományos színhelyei szeptembertől májusig a Vigadó és a Zeneakadémia, de a műveket a Filharmónia rendezésében a fővárosban és vidéken máshol is megismétljük. A műsorválasztásnál — figyelembe véve a hallgatóság visszajelzéseit — a közönség

igényeihez alkalmazkodunk, úgy, hogy a népszerű művek, melyek egyébként nem véletlenül közkedveltek, mindig szerepeljenek a repertoárban. Ami természetesen nem azt jelenti, hogy nem törekszünk változatosságra.

Az oratórium is népszerű

— A tapasztalatok szerint a hangverseny-látogatók az oratóriumokat is szívesen hallgatják, ezért *Verdi* Requiemjét, karácsony táján *Bach* Magnificatját, valamint húsvétkor a János-passiót ebben az évadban is műsorra tűzzük. Többnyire az Operaház énekművészeinek a közreműködésével, de énekarokkal, vidékiekkel is kapcsolatot tartunk; gyakran dolgozunk együtt a Budapest Kórusal.

Évente legalább egyszer *Bartók*- és *Kodály*-műveket is játszunk, s nem feledkezünk el a romantikusokról sem: például *Csajkovszkij*-ról, vagy *Liszt*-ről, akinek még a korántsem könnyen emészthető, filozofikus Faust szimfóniájával is nem remélt sikert arattunk.

— Szólnék végül a zenekar életét, munkáját segítő, a tagok közül választott művészeti tanácsról, mely az együttes belső gondjainak megoldását kezdve a próbabeosztásokig, beleértve a műsortervet, a vendégszerepléseket stb., mindent apróra megvitat.

Hasznosak a külföldi turnék

— A külföldi turnék immár húsz esztendeje hozzá tartoznak a postás szimfonikusok rendszeres programjához. Az egykori művészeti vezető: *dr. Vasady Balogh Lajos* karnagy máig aktív közreműködésének, a külföldi utak szervezőjének is köszönhetően a zenekar minden évben felkerekedik, hogy két hónapig Nyugat-Európában — Ausztriában, az NSZK-ban, Svájcban, Hollandiában, Dániában, Norvégiában — egy olasz operatársulatot kísérjen. Magam először vettem részt az úton, melyen Vasadyval és *Bolberitz Tamással* felváltva vezényeltünk. Noha sokat hallottam már e vendéggjátékok sikeréről, személyesen első ízben tapasztaltam, hogy milyen, a közösségi szellemet, a segítőkészséget, az összekovácsolódást erősítő élményt jelentenek ezek az operaelőadások. E turnék után a művészeti tapasztalatok, a tájak, az emberek, a sok új benyomás együttes emlékéttől, ha fáradtan is, mégis felrisszolv, megújhódva nézhetünk itthon az új zenei évadnak elébe. Amibe most, alighogy hazaérkeztünk, máris fejest ugrottunk, hiszen a fellépések mellett hamarosan elkezdjük a karácsonykor előadandó Corelli-concerto, valamint a rövidesen szintén sorra kerülő Boccherini- és Bach-művek próbáit. Mint két esztendeje mindig, most is a kölcsönös megmérettetés igényével, örömeivel...

Simon Zsuzsanna

Nagyerdei mérleg

Lassan egy éve, hogy ünnepélyes keretek között áadták Debrecenben a Nagyerdői Postás Üdülőt. Ebből az alkalomból beszélgettem *Harangozó Istvánnal*, az üdülő vezetőjével.

— *Bevezetőül mondanál néhány adatot az üdülőről?*

— A hatszintes üdülő több mint 100 millió forintba került. Az alagsorban kondicionálóterem, a földszinten az étterem és presszó, a galériaszinten olvasó és tanácskozó, a következő három szinten emeletenként nyolc 2+1 ágyas, egy 2+2 ágyas szoba és egy lakosztály — maximum 96 fő részére —, valamint tetőterasz van. Az épület többcélú. Elsőrendű az üdültetés, emellett lehetőség van a város és a terület postás dolgozóinak kulturális és sportcélú összejöveteleire is. Természetesen ezek a szervezett üdültetést nem zavarják.

Nyáron telt ház

— *Hogyan alakult a szervezett üdültetés az év folyamán?*

— Az év elején kevesebben vették igénybe. Az első negyedében 179-en üdültek itt. Április—májusban már 214-en vették igénybe, közülük 6 volt a gyerek. A nyári hónapokban telt házunk volt: júniustól augusztusig 639-en üdültek, közülük 143 volt a gyerek.

— Szeptembertől napjainkig 206-an pihentek nálunk. Főszézonon kívül 50 százalékos a kihasználtságunk. A nyáron családok, főidényen kívül zömében nyugdíjasok, illetve nászutasok üdültek itt. Az ország számos részéről eljutottak üdülőnkbe. Kevés azonban a debreceni kerületből a beutaltak száma.

— *A beutaltakon kívül kiket helyeztek még el az üdülőben?*

— Az Austrál Telecom delegációja és az Osztrák Posta és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének 23 fős csoportja töltött nálunk néhány napot, akik

szintén elismerően szóltak az ellátás színvonaláról.

— *Milyen programokkal tették kellemesebbé a beutaltak pihenését, kikapcsolódását?*

Pihenés olvasással

— Könyvtárunk kezdettől fogva heti 2 alkalommal 3-3 órában áll a beutaltak rendelkezésére szakképzett könyvtárossal. Az itt üdülők 75-80 százaléka látogatja és kölcsönöz könyvet, elsősorban szépirodalmi és ismeretterjesztő műveket.

— Kultúrfelelőst augusztusban sikerült szereznünk. Addig csak ismerkedési és búcsúestet rendeztünk, valamint az egyetem környékét mutattuk be. Azóta önköltséges kirándulásokat (Hortobágy, Tokaj, Erdőpuszta), színház-, mozi-, múzeumlátogatásokat szerveztünk igény szerint. A sportolási lehetőséget főleg a fiatalabbak vették igénybe.

— Turnusonként minden beutalt 10 fürdőjeget kap a nagyerdei gyógyfürdőbe.

— *Meg voltak elégedve a beutaltak az elhelyezéssel és az ellátással?*

Dicsér a vendégkönyv

— Itt beszéljen helyettem a vendégkönyv.

„Meglátni és megszeretni, pillanat műve volt. Lenyűgöző környezetben, az országszerte ismert Nagyerdő legszebb részén épült fel az igen tetszetős üdülőkombinát...”

... az alkalmazottak szeretnye, barátságosak, közvetlenek...”

... nagyon örülünk, hogy öregségünkre ilyen fogadtatásban részesítettek bennünket...”

... köszönet az ízetes és bőséges ételmeztetésért...”

... első osztályú szállodai és éttermi kiszolgálásban volt részünk.”

— *Tudom, hogy nemcsak*

üdülési célokra épült ez az üdülő. Milyen lehetőségeket kínál a helyi postás dolgozóknak és családtagjaiknak?

— A PSE pártoló tagjai — a postás dolgozók és családtagjaik — elsősorban a sportolási lehetőségeit veszik igénybe. A PSE és a tszb jól sikerült területi sakkversenyt, a helyi szb-k házi sakk-, illetve asztalitenisz-versenyt bonyolítottak le nálunk. Szilveszteri, farsangi és május 1-jei műsoros rendezvényünkön a beutaltakon kívül sok postás dolgozó vett részt családtagjaival együtt. Éttermünk szolgáltatásait a postás dolgozók érettségi találkozókra, családi ünnepségekre is igénybe veszik.

— *Milyen egyéb, nem postás rendezvénynek adott helyet az üdülő?*

Konferencia, kiállítás

— Üdülőnk színvonala a városban is ismert. Esetenként — ha a beutaltak és postás rendezvények programját nem zavarja — konferenciákat, szimpóziumokat, kiállításokat is rendeztek nálunk.

— Jövőre, május 21. és 25. között üdülőnket veszik igénybe a nemzetközi napfizikai konferencia résztvevői, szeptemberben pedig a Magyar Rehabilitációs Társaság országos kongresszusán részt vevők elszállásolásáról, étkezéséről gondoskodunk.

— *Minden létesítmény indulásakor vannak gondok. Melyek voltak ezek? Hogyan sikerült megszüntetni?*

— Az igazgatóság két alkalommal is jelentősen emelte a büfé- és az éttermi árakat. Ez érzékenyen érintette a beutaltakat és területünk postás dolgozóit. Az igénybevevők száma ezt követően megcsappant. A tszb kezdeményezésére szeptemberben visszaálltunk a régi büfé- és éttermi árakra. Azóta ismét lényegesen többet veszünk igénybe a szolgáltatásainkat is.

— *Vannak-e még olyan gondok, amelyek megoldása jobbá tehetné az üdültetést?*

— Véleményem szerint országosan is nagyobb propagandára lenne szükség. Vagy elég

nagy gond például, hogy nincs megoldva a parkolási lehetőség. Tűzoltósági előírás szerint az udvarban csak korlátozott számú gépkocsi parkolhat. Az üdülő előtti utca viszont szűk és nem biztonságos. Ezen azon-

ban, sajnos, pillanatnyilag nem tudunk segíteni.

— Köszönöm a beszélgetést. Az üdülő valamennyi dolgozójának kívánok a jövőben is hasonló, udvarias, jó munkát, hogy a beutaltak szívesen emlé-

kezzenek az itt eltöltött időre.

(A beszélgetést követően értesültünk arról, hogy a tervező és a kivitelező benevezett — üdülő, szálloda kategóriában — az építészeti nívódíjra.)

Kozempel Zsuzsa

Csak így tovább, Erzsébet!

A 19 éves asztaliteniszező, *Demeter Erzsébet* a közelmúltban Szófiában, európai nagymenőket legyőzve női egyéniben győzött a bolgár nemzetközi bajnokságon. A versenyen 8 ország versenyzői vettek részt, keletről és nyugatról egyaránt.

A magyar színeket — a szövetség döntése értelmében — a PSE versenyzői képviselték. (A többi országból válogatott versenyzők érkeztek.)

Demeter Erzsébet — rációfalva minden előzetes várakozásra — sorra győzte le ellenfeleit, majd az elődöntőben az európai ranglistavezetőt, a bolgár *Gergelcsevát* is megverte 2:0 arányban. Ezt követően már nagy izgalommal kezdte meg a *Laposcina* elleni döntő mérkőzését, így az első játszmát el is

veszítette 21:19-re, a második játszmát azonban 21:16-ra, a harmadikat pedig 21:11-re megnyerte.

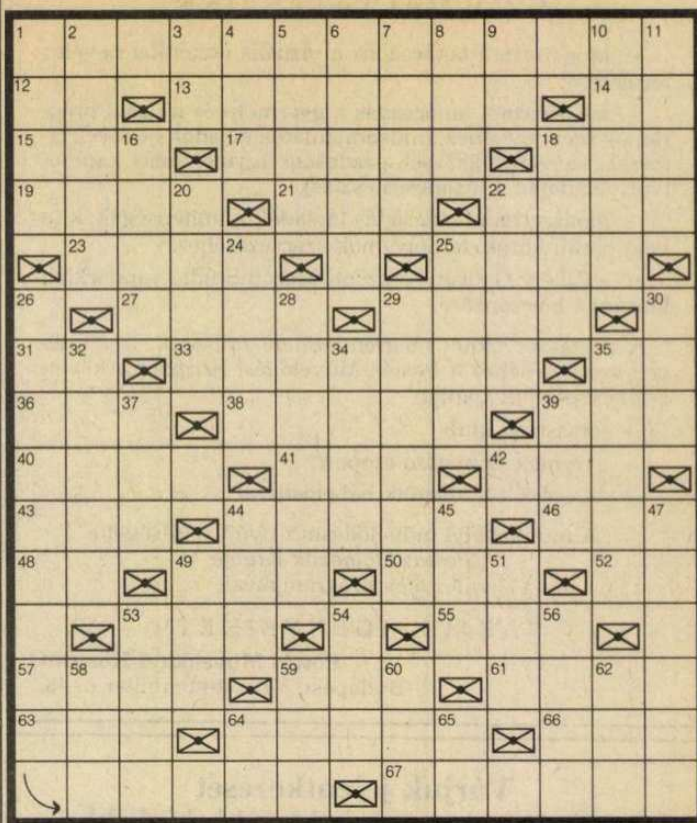
Csak úgy ráadásként a női párosban és a női csapatban *Kertész Erikával* a 3. helyen végeztek, a vegyes párosban pedig *Leinweber Józseffel* lett 3. Emellett *Leinweber Nagy Miklóssal* megnyerte a férfi csapatversenyt.

Mikorra lapunk megjelenik, már ismertek lesznek a magyar nemzetközi bajnokság eredményei is. Erre is szorgalmasan készülnek a postás asztaliteniszezők.

A magunk részéről csak annyit tehetünk, hogy biztatjuk a játékosokat.

Hajrá Demeter, hajrá postások!

— mez —

Egy ismeretlen sportág magyar klasszisa

A PSE újonnan igazolt versenyzője, *Filutás Árpád*, októberben a bécsi Práterben Európa Kupán szerepelt, s a hazánkban ma már (még?) alig ismert versenyágban, motorvezetési kerékpárversenyen.

A 26 éves versenyző, aki 7 távon tartja a magyar csúcsot, de- rekasan küzdött a nyugati versenyzők között, de különböző manőverek miatt csak a kisdöntőbe jutott be, s végül összesítésben a 8. helyen végzett.

Filutás Árpád egyébként a kerékpáros válogatott keret tagja, immáron 7 éve, s azóta űzi a motorvezetési versenyt is. Nyugaton — főként a német nyelvterületen — ez a sportág egyébként igen nagy népszerűségnek örvend, a közönség a verseny alatt felállva, tombolva biztatja a kedvenceket. E biztatásból már sokszor kijutott Filutásnak is, hiszen évek óta meghívást kap a különféle versenyekre Ausztriába, Csehszlovákiába, az NSZK-ba és az NDK-ba. Pályafutása során már több nagydíjat is nyert.

További kitartást és sok sikert kívánunk 1990-re is.

— fi — • Filutás az első helyről rajtol

Túl egy nehéz akadályon

Férfi ezüstérmes asztaliteniszcsoapatunk ebben az évben is elindult a rangos ETTU Kupában. Már az első fordulóban igazán profi csapatot kapott, az osztrák TTC Kuchl-t. Ez a csapat — kínai játékosokkal — az elmúlt évben kiverte a Spartacus csapatát.

A mérkőzés úgy indult, hogy ezúttal, sajnos, nem ismételtük meg a tavalyi jó szereplésünket, mert ellenfelünk 2:1-re, majd 4:2-re vezetett. Fordulatot *Németh Karsai* hozott, aki kiemelkedő játékkal megverte nagy hírével kínai ellenfelét. Ez lélektanilag is erőt adott *Leinweber Józsefnek* és *Nagy Miklósnak*, mert nagy akarással és felőve a feladathoz mindketten nyertek.

Végül is 5:4-re győztünk. Ezzel bejutottunk a legjobb 16 csapat közé. Következő ellenfelünk a Gdansk—Livorno mérkőzés győztese lesz.

Bélyegszenzáció

Az olasz posta ez év nyarán új bélyegyet bocsátott ki. A bélyegnek nem annyira a filatéliai értéke, mint inkább a témája érdekes. Olaszország ugyanis így is ünnepel egy sporteseményt! Mint ismeretes, az Internazionale nyerte meg az olasz labdarúgó-bajnokságot. A posta igencsak sportszerű és stílszerű volt. Hiszen megvárta az utolsó forduló, pedig a milánói kék-fehérek már korábban

Innen-onnan

is győzelemmel büszkélkedhetek.

A nagy sportöröm részegítő hangulatában egy újságíró ezt kérdezte *Trapattonitól*, a csapat edzőjétől:

— Megmondaná-e, hogy mit tartott a versengés legnehezebb időszakának? És mi a siker titka?

Trapattoni négy vereségről beszélt, amelyet még az idény elején szenvedett el csapata, majd így folytatta:

— A negyedik vereség után a pálya közepére hívtam a csapatot, és kijelenttem: ezt a bajnokságot pedig megnyerjük! Aki nem hiszi el, emelje fel a kezét! Senki sem emelte fel. Ezt követően egymás után nyolc meccset nyertünk.

Nos, ilyen egyszerű — a legnehezebb időszak is, a siker titka is...

Hogy ez a magyar edzőknek miért nem jut eszükbe?!

Evezősoktatás

1989-ben, a korábbi hagyományt folytatva, a Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság beindította a kajak- és evezősoktatást. A tanfolyam igen eredményes volt, 139-en tanulták meg a kajakozást, az evezést, a víziközeledés szabályait és gyakorlatát. A gyakorlati foglalkozásokon kívül elméleti képzést is kaptak a résztvevők.

Az oktatás során hajógondok

merültek fel, mivel a tanfolyam a vártnál népszerűbb volt. Sajnos, a résztvevőket nem sikerült a postaszervek vízi szakosztályaiban elhelyezni.

Az idény befejezéseként egy hétvégi túranapot is meghirdettek. A kiránduláson 70-en vettek részt. A vízitúra hangulatos összejövetellel zárult.

Október 6. Kupa

A Budapest 62-es postahivatal adott otthont az aradi vértanúk emlékére rendezett csapat- és egyéni sakkversenynek. Örvendetes, hogy a férfiak versenyében három nő is részt vett, egyikük kiváló eredménnyel.

A versenyzőkkel való beszélgetések során többen hiányolták az országos kulturális és sportnapok rendezvényét, mely azelőtt lehetővé tette az egymástól távol dolgozók megismerkedését és baráti találkozásait.

Remélik, hogy a posta átszervezésétől függetlenül ezt a versenyt ismét meg fogják rendezni, lehetőséget teremtve ezzel is az egészséges versengésre.

Eredmények: Egyéni: 1. *Lázár András* (TIG), 2. *Kádár Rókus* (PÉÜ), 3. *Vörös Sándor* (TIG). Csapat: 1. *Budapesti Távfeszélő Igazgatóság* (Lázár, Vörös), 2. *Helyközi Távfeszélő Igazgatóság* (Kustra, Pataki Mónika), 3. *Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság* (Péli, Gáti).

Gratulálunk minden résztvevőnek!

Teniszhétvége az RTV jóvoltából

Az év elején tett ígéretének megfelelően teniszversenyt rendezett az RTV Területi Szakszervezeti Bizottsága október 7-én. A szerény propaganda ellenére is 32 versenyző jelent meg a szemerkélő esőben.

Már az első fordulóban izgalmas mérkőzések voltak. A kiemeltek bizonyították tudásukat, hiszen a második forduló után már csak ők voltak versenyben. Az iskolázott tenisztájk, a határozott nyerni akarás, a szorgalmas edzések sorozata meghozta az eredményt az új bajnok számára. A bajnoknak eredményes játékokat, a legyőzötteknek pedig a további edzésekhez erőt, kitartást kívánunk.

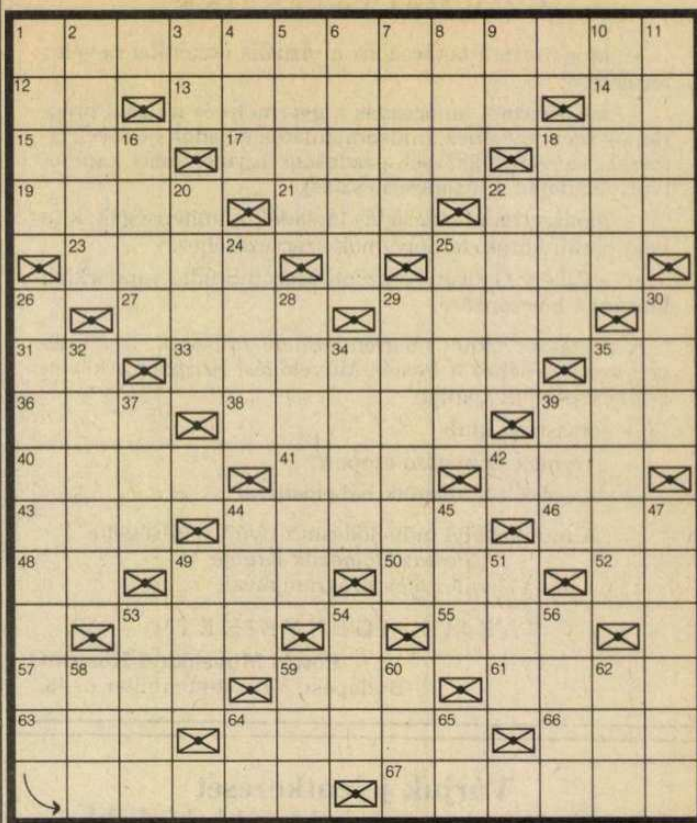
Eredmények: I. *Gróf Gábor* (TIG), II. *Rilkó Károly* (HPI), III—IV. *Szilágyi Gábor* (BUIVIG) és *Gróf Károly* (TIG).

Vitorlázórepülés

Október 22-én szomorúan végződött a vasárnap Dunakeszin. Az MHSZ repülőterén *Sántha Tamás*, az MHSZ Postás Repülőklub tagja, ezüstkoszorús vitorlázórepülő egy IS 29 D2 típusú vitorlázó-repülőgéppel, gyakorlórepülés közben lezuhant és életét veszítette.

f. i.

Mi a puritanizmus?

H. L. Mencken pszichoanalitikus írta a puritanizmusról: „Minél kevésbé kulturált egy ember, annál biztosabb abban, hogy...” — Folytatás a vízszintes 1. és a függőleges 26. sorok alatt. E sorok megfejtését kérjük beküldeni.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 12. Vegyjele Sn. 13. Győzelmet jelképező zsákmányok. 14. Iparos számszáma. 15. Lerobbant épület. 17. Papírra vetett. 18. Spanyol, norvég, osztrák gépkocsijelzés. 19. Élet és Anna jelzője. 21. Üres tett! 22. Ritka ülőbútor. 23. München folyója. 25. Félelmetes betegség. 27. Ez a közönségek lakóhelye volt. 29. Ránc. 31. Állathang. 33. Olasz futballcsapat. 35. Folyó a Szovjetunióban. 36. Az egyik szülő. 38. Aprócska kutyája. 39. Becézett női név. 40. Indiai testgyakorlás. 41. Nemzetközi Biokémiai Unió. 42. Szappanmárka. 43. Sertés lakhelye. 44. Polgár Petőfinek mondják. 46. Folyó Kárpátján. 48. Ez a készlet asztalra kerül. 49. Kacat. 50. Időegység. 52. Mesehős. 53. Sulfur. 55. Történelmi időszak. 57. 1504 a rómaiaknál. 59. Eladásra készül. 61. Az almálövő svájci. 63. Villamos töltésű részecske. 64. Munkácsy inasa. 66. Római üdvözlés. 67. Mértani alakzat.

FÜGGŐLEGES

1. Hagymaféle. 2. Híres or-

szággyűlés. 3. A múlt idő jele. 4. Kulturális szerv névbetűi. 5. Nyári viselet. 6. Névelős fénykép. 7. Takaros, csinos. 8. Irányítószáma 2534. 9. Kukakészlet! 10. December 27-iki névnap. 11. Japán régi fővárosa (ford.). 16. Kitalált történet. 18. Fás terület. 20. Vasasok csaváros számszáma. 22. Női név (ford.). 24. Mint a vízszintes 29. 25. ... anyó. 26. Az idézet második része. 28. Illatos virág. 29. Hirtelen, ijedten mozdul. 30. Kimonó öve. 32. Kórházi beteg. 34. Fél neutrínó! 35. Fémme bevonó. 37. Török méltóság. 39. Futómadár. 44. Fizetési kötelezvény. 45. Segítője a fehér bot. 47. Huzatos. 49. Gondol (ford.). 51. Tartalék. 53. Német mozi. 54. ... muri. 56. Spanyol, portugál ezüstpénzt volt, és régi iskolatipus is. 58. Görög törzs. 59. Kártyafigura. 60. Ilyen szó is van. 62. Végtelen Elvis! 64. Kertben dolgozik. 65. Véd.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: december 12.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: ... minden útra, az embert minden úton varják.

Könyvtárlányt nyertek: *Fátrai Imréné* (Budapest), *Harsányi Sándor* (Szombathely), *Kondics László* (Nárai), *Németh Józsefné* (Sárvár).

Postás labdarúgók sikere

A Magyar Labdarúgó Szövetség évről évre az ország összes felnőtt-labdarúgócsapata részére — kiesési rendszerben — Magyar Népköztársasági Kupa-mérkőzéseket rendez. Ennek győztese azután végső soron az európai labdarúgó-kupa küzdelmeiben is részt vehet. A Pécsi Postás SE labdarúgócsapata ez évben rendkívül bravúros szerepléssel — az ország több ezer együttese közül — a legjobb 16 közé került. Sorozatban nyolc csapatot vert ki a kupaküzdelmekből. Mindezzel jogot nyert arra, hogy most már NB I-es csapattal (a sorsolás szerint a Videoton együttesével) küzdjön a továbbiakban. Ezenkívül mint a legtovább jutott két megyei csapat egyike (a másik a Sajóabonyi. Vegyész

SE) az országos MNK-döntő előtt — feltehetőleg a Népstadionban — az országos hírv Szabad Föld Kupáért játszhat. Csapatunk e remek szereplésével — egyesületünk fél évszázadot meghaladó életében — sporttörténeti pillanatot ért el. Ugyanis e legnépszerűbb sportágban először játszhat tétmérkőzést NB I-es csapattal.

Csapatunk tagjainak 90 százaléka postás dolgozó. Ezen belül is döntő létszámban a Pécs 1-es postahivatal kézbesei. Az egész szakosztály szintiszta amatőrként működik. Sportmunkáját — munkaidő után — lelkesedéssel, önzetlenül végzi. Így jutott el e nem mindennapi eredményhez.

P. F.—K. Z.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
MNB 218-98330-4116
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 142-8777
Kiadja a Népszava Kiadó Vállalat
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 122-4810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Felelős kiadó: KISS JENŐ vezérigazgató
Előfizetési díj egy évre: 36 Ft
89—2170. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: DR. CSÜNDÉS ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701

1 2 4 8 16 * * *